

Θ ΕΚΚΛΗΣΙΑΛΟΓΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ - ΙΔΡΥΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Κ. ΚΟΛΛΙΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: Ακρωτηρίου 55 - Εδρα: Μαραγκοπούλου 5 - ΤΗΛ. 2610 341.515 - ΕΤΟΣ 6ο - ΣΑΒΒΑΤΟ 9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2013 - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 289

Ο ΣΤΡΑΤΟΚΛΗΣ ΠΡΩΤΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

Η εξωβιβλική παράδοση - μαρτυρία για το Στρατοκλή, ως πρώτο Επίσκοπο της Πάτρας, μας δίνει κάποιες πληροφορίες από τον 6ο αι. και μετά. Συνδέονται με την ιεραποστολική δράση του Πρωτοκλήτου στην Αχαΐα. Ενώ ο Απόστολος Ανδρέας ίδρυσε πολλές Εκκλησίες και χειροτόνησε επισκόπους στις εκτός της Ελλάδος χώρες (στις περί τον Εύξεινο Πόντο, Ιβηρία, Σκυθία κ.ά.) στον ελλαδικό χώρο ίδρυσε μόνο την Εκκλησία των Πατρών και χειροτόνησε τον πρώτο επίσκοπό της το Στρατοκλή. Και τούτο γιατί ήδη από το 52 μ.Χ. είχε προηγηθεί ο Απόστολος Παύλος ιδρύοντας Εκκλησίες, όπως των Φιλίππων (σημ. Καβάλας), Θεσ/νίκης, Βέροιας, Νι-

κοπόλεως και Κορίνθου.

Ο Απόστολος Ανδρέας περιοδεύοντας σε Μακεδονία, Ήπειρο, Θεσσαλία, φυσικά δεν ιδρύει εκκλησίες, ούτε

Του **Παναγιώτου Σ. Μαρτίνη**, Δρ. Θ.
Άρχοντος Ιερομνήμονος της Αγίας
του Χριστού Μ. Εκκλησίας

χειροτονεί επισκόπους, μόνο κηρύσσει και ενισχύει στην πίστη τους εκεί Χριστιανούς.

Η όλη ιεραποστολή του Πρωτοκλήτου περιορίζεται στην Αχαΐα και πιο συγκεκριμένα στην Πάτρα, που δεν την

επισκέφτηκε ο Απόστολος Παύλος και υπήρχαν μόνον ειδωλολάτρες. Στην Πάτρα έμεινε ο Πρωτόκλητος, δίδαξε, θαυματουργήσε, ίδρυσε Εκκλησία, χειροτόνησε επίσκοπο, ιερείς και διακόνους και θεμελίωσε την Εκκλησία με το αίμα του μαρτυρίου του. Δικαιολογημένα η Εκκλησία των Πατρών χαρακτηρίζεται ως «Αποστολική». Βέβαια, σύμφωνα με το Σύμβολο της Πίστεως (Νικαίας - Κων/πόλεως) η Εκκλησία γενικότερα χαρακτηρίζεται ως «Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική», αλλά και κάθε τοπική Εκκλησία, που ανάγει την ίδρυσή της σε κάποιον Απόστολο φέρει αυτό το χαρακτηρισμό.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 7η ΣΕΛΙΔΑ

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ (170 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΟΥ)

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΣΕΛΙΔΑ 12

Κοπή Βασιλόπιτας των Ιεροψαλτών της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΣΕΛ. 16

"Μια Ιστοσελίδα Ευγνωμοσύνης και Αναμνήσεων..."

* ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ * Σελ. 6

Η ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΜΕΤΡΗΣΗ ΗΔΗ ΑΡΧΙΣΕ...

Του Σεβ. Μητροπολίτου Πατρών
κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΣΕΛΙΔΑ 3

ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΔΟΧΟΥ

Πανηγυρική Θεία
Λειτουργία στην
Παναγία τη
Γηροκομίτισσα

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΣΕΛ. 10

28° Επιστημονικό - Παιδαγωγικό Συνέδριο

Τομέως Επιστημόνων «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ ΠΑΤΡΩΝ»

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΣΕΛΙΔΑ 9

Είχα ξεχάσει την ιστορία του Μένιου, αλλά η τροπή που πήραν τα πράγματα, μου την έφερε στην επικαιρότητα.

Η ιστορία ξεκίνησε από τον ξάδερφο τον Σάκη, ο οποίος εν ιερά αγανακτήσει, διαμαρτυρόταν προχθές, διότι ο Αλβανός που είχαν φέρει να μαζέψει τις ελιές, έβγαλε του κόσμου τα λεφτά πουλώντας λάδι, καθώς από τον Νοέμβριο μέχρι τέλος Γενάρη αυτός η γυναίκα του και ο γιος του με την αρραβωνιαστικιά του, μαζεύοντας ελιές πότε στον έναν, πότε στον άλλον –μισιακά καθώς λένε – μαζέψανε γύρω στους 4 τόνους λάδι, το οποίο μοσχοπουλάνε και θα βγάλουνε το μεροδούλι της χρονιάς.

Και γιατί δεν τις μαζεύατε μόνοι σας - ρώτησε η αφελεία μου. Είστε τέσσερα άτομα γεροί όλοι σας. (Σημ: Ο ξάδερφος ετών 67 είναι συνταξιούχος αλλά γεροδεμένος το ίδιο και η γυναίκα του και οι δυο του γιοί 26 και 30 ετών. Άνεργοι).

- Μα τι λες ξάδερφε πετάχτηκε η γυναίκα του. Θα στείλω τα παιδιά μου πτυχιούχους των ΤΕΙ να μαζεύουν ελιές; Για μια αξιοπρέπεια ζει ο κόσμος.

Κάτι πήγα να πω αλλά η συμβία μου, μου έκανε νόημα: Μη μιλάς!

Έτσι θυμήθηκα τον Μένιο.

Ο Μένιος ήρθε σαν οικονομικός μετανάστης, ώπου έφερε μετά και τη γυναίκα του. Νιόπαντροι. Ένα ευγενικό ζευγάρι εργατικό και οι δύο, πρόθυμοι, γελαστοί, αεράτοι, το σπουδαιότερο τίμιοι. Τους έδινες τα κλειδιά του σπιτιού και δεν άγγιζαν ούτε καρφίτσα.

Δούλευαν δυο και τρεις βάρδιες την ημέρα. Αυτός στα χτήματα να ξεχορταριάζει, να σκάβει, να κλαδεύει κι αυτή να πλένει πιάτα σε κάποιο κέντρο, όπου όμως δε στερώνανε γιατί όμορφη καθώς ήταν, την έβλεπαν σαν ερωτική λεία, τα ξύπνια και πάντα πρόθυμα για «εκδουλεύσεις» αφεντικά!!! Έτσι κατέληξε να πηγαίνει σε σπίτια να καθαρίζει, να πλένει, να σιδερώνει.

Αγωνιστές, ακούραστοι και οι δύο γρήγορα κάνανε προκοπή και όταν ήρθε και το πρώτο παιδί, φέρανε και τους γονείς της κοπέλας της Φάτμας και όλα καλά και ωραία.

Βέβαια να το πούμε γιατί παίζει ρόλο. Δουλεύανε για ένα κομμάτι ψωμί. Ο Μένιος έπαιρνε τότε τρεις

χιλιάδες μεροκάματο –οι δικοί μας ζητάγανε δώδεκα - και η Φάτμα άλλοτε χίλιες άλλοτε δύο και ένα πιάτο φαγητό που το έφερνε σπίτι και το τρώγανε μαζί.

Ένα διάστημα τους έχασα. Φεύγουμε μου είπε ο Μένιος. Πάμε στη Ρόδο όπου κάτι δικοί μας δουλεύουν οικοδόμοι και παίρνουν καλό μεροκάματο. Εδώ βλέπεις δε βγαίνουμε πέρα με τα παιδιά. Είχαν και δεύτερο εν τω μεταξύ. Κάπως έτσι τους έχασα. Πέρασαν μπορεί δεκαπέντε χρόνια που δεν είχα νέα τους και αληθινά τους ζητούσα, γιατί σαν αυτόν δουλευταρά - και φτηνό, να μην κρυβόμαστε - δεν βρήκα για τον μικρό κήπο που είχα λίγο πιο έξω.

Όπου απρόσμενα προχτές στάθηκε μπροστά μου, γελαστός όπως τον ήξερα, καλοντυμένος, περιποιημένος.

- Αφεντικό τι γίνεσαι;
- Βρε Μένιο. Που είσαι βρε, η γυναίκα σου τα παιδιά;
- Όλοι καλά. Μια χαρά. Σε χαιρετάνε.

- Και τι κάνεις; Δουλεύεις;
- Α μπα. Στη Ρόδο είμαι μια χαρά. Είμαι εργολάβος τώρα. Οικοδομές, φράχτες, δρόμους. Ότι βρεθεί. Ξέρεις έχω και εφτά Έλληνες στη δούλεψή μου!

Δεν ξέρω, ίσως να μου φάνηκε. Ιδέα μου. Αλλά εκείνο το «έχω και εφτά Έλληνες στη δούλεψή μου» το είπα με έναν τόνο χτυπητό σαν να μου έλεγε. Θυμάσαι που μας βάζατε και δουλεύαμε για ένα κομμάτι ψωμί; Τα πράγματα γύρισαν. Σας δίνουμε δουλειά εμείς. Εμείς τώρα τα αφεντικά.

Μπορεί και να έκανα λάθος αλλά όπως και να έχει, είναι ένα μάθημα για όλους μας. Εμείς τα αφεντικά – είπα.

Μπράβο Μένιο του είπα. Το άξιζε.

Και αληθινά το άξιζε και το αξίζουν. Το πρόβλημα είναι τι αξίζουμε και που πάμε εμείς τα «αφεντικά» που σιγά – σιγά θα καταντήσουμε υπάλληλοί τους.

Παίρνει συζήτηση; Ίσως. Αλλά ό,τι και να πούμε η κατάσταση δεν αλλάζει.

Ο Μένιος έχει – και μπράβο του - εφτά Έλληνες στη δούλεψή του. Τίμια και σωστά. Μια άκακη εκδίκηση που μας αξίζει.

Υγ. Για την ιστορία, ο Μένιος, έχει σπουδάσει οικονομία στο πανεπιστήμιο των Τυράνων και η γυναίκα είναι τελειόφοιτος αρχαιολογίας από το ίδιο πανεπιστήμιο !!! Σ.Ι.

"ΚΑΘ' ΟΔΟΝ" Του Σταύρου Ιντζεγιάννη Η ΕΚΔΙΚΗΣΗ

Ο αρθρογράφος και συγγραφέας κ. Σταύρος Ιντζεγιάννης παρουσιάζει κάθε Δευτέρα, περίπου στις 11 παρά τέταρτο το βρά-

Ο κ. Στ. Ιντζεγιάννης στο "ΛΥΧΝΟ"

δι, στον τηλεοπτικό Σταθμό της τοπική μας Εκκλησίας "ΛΥΧΝΟΣ" την εκπομπή "ΤΕΡΙ-ΡΕΜ".

Η Σχολή Αγιογραφίας της Ι.Μ. Πατρών έκοψε την πίτα της

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ
8259

Ο Εκκλησιολόγος

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ
Αλέξανδρος Κ. Κολλιόπουλος
Μαραγκοπούλου 5 - Τ.Κ. 26331 - ΠΑΤΡΑ
τηλ. & FAX: 2610 / 222392 και 341515
E-mail: & ekklisiologos@gmail.com
- alexkoll@otenet.gr

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Ιδιώτες - Ελλάδα 50 ευρώ
Ευρώπη 100 ευρώ
Αμερική, Ασία, Αυστραλία, Αφρική 200 ευρώ

Μέλος της:

Στην κατάμεστη αίθουσα του Ενοριακού Πνευματικού Κέντρου του Ι.Ν. Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στην Αρόη, η Σχολή Αγιογραφίας της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών, έκοψε πριν από λίγες ημέρες την Πρωτοχρονιάτικη πίτα της.

Την ευλόγησε ο Δ/ντής της Σχολής και προϊστάμενος του παραπάνω Ναού, Πρωτοπρεσβύτερος π. Παναγιώτης Ταρινός και ο συνεφημέριός του π. Βασίλειος Σταμόπουλος.

Ευχές για τη νέα χρονιά απηύθυνε στους σπουδαστές, ο π. Παναγιώτης και ο Καλλιτεχνικός Δ/ντής κ. Πέτρος Λαμπρινάκος, Θεολόγος - Αγιογράφος.

**ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ
ΙΕΡΙΣΣΟΥ, ΑΓ. ΘΡΟΥΣ &
ΑΡΔΑΜΕΡΙΟΥ**

**ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΤΩΝ
ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ-ΣΤΟ ΣΤΑΝΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ**

Η Γιορτή της Μητέρας

Ποιμαντική επίσκεψη στο χωριό των Πολυτέκνων, στο Στανό Χαλκιδικής, πραγματοποιήσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού κ.κ. Θεόκλητος, την Κυριακή 3 Φεβρουαρίου 2013.

Το πρωί κατά την είσοδό του στο Ενοριακό Ναό Εισοδίων της Θεοτόκου τον υποδέχθησαν γυναίκες του Συλλόγου Γυναικών ντυμένες με παραδοσιακές στολές. Στη συνέχεια τέλεσε τη Θεία Λειτουργία μέσα σε κατάμεστο από τους χριστιανούς Ναό και σε κλίμα πανηγυρισμού, μεγάλης χαράς και ευφροσύνης.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας προσφώνησαν τον Σεβασμιώτατο ο ευλαβέστατος Εφημέριος π. Νικόλαος Χαλκιάς, ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου και οι Πρόεδροι του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων, του Συλλόγου Γυναικών Στανού και του Πολιτιστικού Συλλόγου Στανού, οι οποίοι προσέφεραν παραδοσιακά υφαντά και τοπικά προϊόντα. Στη συνέχεια η Ενορία δεξιώθη-

κε τον Σεβ. και την συνοδεία του.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας τα Κατηχητικά σχολεία της Ενορίας ετοίμασαν εορταστική εκδήλωση στο Πνευματικό Κέντρο «ΑΓΙΑ ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΧΑΙΔΩ», αφιερωμένη στην «μητέρα», με την ευκαιρία της εορτής της Υπαπαντής. Τα παιδιά των Κατηχητικών παρουσίασαν θεατρικά, ποιήματα, διαλόγους και προβολές με τα οποία τίμησαν τη μητέρα και τόνισαν τη σπουδαιότητα στη ζωή μας, τονίζοντας: «Η μητέρα είναι ο άγγελος, που έστειλε ο Θεός για μας σ' αυτό τον δύσκολο κόσμο».

Την εκδήλωση έκλεισε ο Σεβ. συγχαιρώντας τον εφημέριο, τους Κατηχητές και τα παιδιά των Κατηχητικών για την οργάνωση της γιορτής.

**ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ**

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΑΠΟ
ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ

Τραχανάς, Κυλοπίτες, Λαζάνια,
Γλυκά του Κουταλιού, Μέλι, Χειροποίητα Λικέρ
Αγιορείτικες Ιαματικές Αλοιφές, Κρασί,
Τσίπουρο, Μπαχαρικά, Βότανα,
Παρθένο Ελαιόλαδο, Παραδοσιακά Γλυκά,
Χειροποίητα Σαπούνια, Όσπρια

Παρασκευή Ε. Θεοδωράτου
Ερμού 90 (έναντι Αστυνομίας), Πάτρα - τηλ.: 2610 223869
κιν.: 6975103295, e-mail: parathead@yahoo.gr

Η ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΜΕΤΡΗΣΗ ΗΔΗ ΑΡΧΙΣΕ...

Του Σεβ. Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Πρέπει τελικά να υπάρξουν κάποιες ξεχωριστές στιγμές, ώστε να διαπιστώση περίτρανα κανείς, ότι αυτός ο Λαός επιστρέφει ήδη ολοταχώς στην πηγή και την κοιτίδα της ζωής του, της ίδιας της ύπαρξής του.

Πολλές φορές εξ αιτίας της δεινής καταστάσεως και πνευματικής καταπτώσεως, διερωτήθημεν και διερωτώμεθα. Καί τι μέλλει πλέον γενέσθαι; Απέλιπεν η ελπίς; Αλλ' όχι. Οι πνευματικές αντιστάσεις των Ελλήνων είναι τόσο δυνατές και ισχυρές, που πιστεύομε ότι αν χρειασθή, ακόμη και όρη θα μετακινήσουν.

Αφορμή να κάνω αυτές τις σκέψεις μου έδωσε ο Εορτασμός της επετείου των 170 ετών από την προς Κύριον εκδημία του Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, που σε πολλές πόλεις της Ελλάδος πραγματοποιήθηκε λαμπρώς, κατά χρέος προς τον γενναίο στρατηγό και θρυλικό πολέμαρχο.

Η Πάτρα δεν θα μπορούσε να υστερήσει ως προς τον εορτασμό, αφού είναι πόλη η οποία έχει άρρηκτα συνδεθή με τους υπέρ της πίστεως και της ελευθερίας αγώνες και τους γενναίους αγωνιστάς (Κολοκοτρώνη, Παλαιών Πατρών Γερμανό, Ζαίμη, Πετμεζά, κλπ). Εξ άλλου το Αρκαδικό στοιχείο της πόλεως είναι δυναμικό και πρωτοστάτησε στον λαμπρό εορτασμό και στο μνημόσυνο του Θεοδώρου Κολοκοτρώνη.

Πλήθη πιστών κατέκλυσαν τον Μητροπολιτικό μας Ναό, με έκδηλη την συγκίνηση για τον Γέρο του Μωρηά, καθώς στον σολέα του Ναού εδέσποζε η εικόνα με την μορφή του δαφνοστεφανωμένη, και τα σπαθιά σταυρωτά επάνω στο τραπέζι το καλυμμένο με την Ελληνική Σημαία.

Δάκρυα έτρεχαν από τα μάτια των περισσοτέρων, καθώς μιλούσαμε για τον απελευθερωτή της Ελλάδος, και νοερά ταξιδεύαμε στα λημέρια που περπάτησε, πολέμησε και μεγαλούργησε ο σταυραητός της Ρωμαιοσύνης. «Μετά των Αγίων ανάπαυσον Χριστέ την ψυχή του δούλου σου...» έψαλε ο Χορός των Ψαλτών, και μαζί όλος ο Λαός ευχόταν για την ανάπαυση της ψυχής του γιγαντόψυχου και λεοντόκαρδου Έλληνα.

Κορύφωμα της συγκινήσεως ο Εθνικός Ύμνος, που δόνησε τον Ναό της Ευαγγελιστρίας βγαλμένος από τις καρδιές των εκγόνων του Κολοκοτρώνη.

Δεν θα σταθώ στα όσα εξέφρασαν για την μορφή του ανεπανάληπτου Έλληνα οι μεγαλύτεροι, αλλά στα όσα είπαν νέοι άνθρωποι που μετείχαν στην Θεία Λειτουργία, κάποιιοι μάλιστα χωρίς να γνωρίζουν ότι επρόκειτο να τελεσθή το Μνημόσυνο του Κολοκοτρώνη.

«Συνήθως στα μνημόσυνα φεύγω», μου είπε ένας νεαρός. «Όμως ακούοντας την αναφορά στον

Κολοκοτρώνη, δεν μπόρεσα αυτή την φορά να φύγω βιαστικά για τον καθιερωμένο καφέ με τους φίλους μου, αλλά καθηλώθηκα λες και εκείνος (ο Κολοκοτρώνης) με κρατούσε από το χέρι και μιλούσε στην καρδιά μου».

Ευτυχώς, σκέφτηκα, ευτυχώς μέσα στην καρδιά των Ελλήνων υπάρχουν οι ευαίσθητες χορδές, που όταν κάποιος τις αγγίξει βγάζουν παναρμόνιο ήχο. Δόξα τω Θεώ, συνέχισα με την σκέψη μου, υπάρχει η δίψα για το αληθινό, το ηρωικό και ωραίο και γι' αυτό η αντίστροφη μέτρηση έχει αρχίσει. Η κραυγή ήδη ακούεται. Είναι εμπνευσμένη από την φωνή του Κολοκοτρώνη, που διέσχισε βουνά και φαράγγια, παρμένη από της λευτεριάς τον αέρα: «Όπισθεν ολοταχώς στις θέσεις και τα μετερίζια μας!».

Εγκαταλείψαμε τις ασφαλείς επάλξεις, και από φρυκτωροί, φύλακες δηλαδή ακοίμητοι και ασυμβίβαστοι αγωνιστές, μεταβληθήκαμε σε αδιάφορους περιπατητές στην ραστώνη της πεδιάδος, η οποία ουδεμίαν ασφάλεια παρέχει στην ύπαρξη και την υπόστασή μας. Μας ωδήγησαν, καλύτερα μας έσπρωξαν, βίαια στον ωκεανό χωρίς την απαραίτητη εξάρτυση με σκοπό να καταποντισθούμε ως Έθνος και ως Λαός.

Καί ιδού ο αγώνας της σωτηρίας. Οι της πεδιάδος σπεύδουν στην ασφάλεια της σκιάς του άπαρτου και γρανιτένιου κάστρου, και οι κινδυνεύοντες να καταποντισθούν στην θάλασσα αγωνίζονται να ξεπεράσουν την φουρτούνα και ήδη ενίκησαν τα κύματα.

Κάποιοι επέχαιραν και επιχαίρουν με τα πάθηματά μας και την ολιγωρία μας. Είχαν και έχουν εξ άλλου τον λόγο τους. Είχαν φροντίσει να βάλουν και δικούς τους φύλακες «των παιδιών», ώστε επίτηδες να αδιαφορήσουν, ή και να σπρώξουν στην καταστροφή χωρίς οίκτο για την κατάντια.

Όμως λογάριασαν με λάθος τρόπο και έπεσαν έξω στους υπολογισμούς. Οι Έλληνες είναι απόγονοι του Κολοκοτρώνη και των άλλων ηρώων και μαρτύρων υπέρ πίστεως και Πατρίδος. Βγήκαν από την θάλασσα και το αστραποβόρι τεσσάρων αιώνων και ύψωσαν τρόπαιο νίκης, αφήνοντας στους επιγενομένους ιερά παρακαταθήκη.

Καί ιδού, τα μανιασμένα κύματα ήδη ελύγισαν τα ίδια, αντί τα κορμιά να τσακίσουν. Ο ήλιος στην πεδιάδα καταμεσήμερο, τόσο καυτός, δεν έριξε καταγής αδύναμους τους πεζοπόρους. Άντεξαν – αντέχουν. Είναι γερό το σκαρί.

Η αντίστροφη μέτρηση άρχισε. Τι κι αν κάποιιοι έκρυσαν τόσα χρόνια την αλήθεια; Τι κι αν τόσοι επολέμησαν παθιασμένα να κόψουν τις ρίζες για να ξεραθή το δένδρο; Τι κι αν ρήμαξαν την οικογένεια και τα σχολεία; Τι κι αν θέλησαν την γλώσσα να ξερριζώσουν και τις πνευματικές αξίες να ευτελίσουν; Τι κι αν συκοφάντησαν τους αγώνες για την πίστη και την λευτεριά; Τι κι αν κουβάλησαν ξένα πρότυπα για να τα προβάλλουν ως «μοντέλα» ενός ξένου προς την Πατρίδα μας και αλλόκοτου τρόπου ζωής; Τι κι αν πολέμησαν και

πολεμούν με λύσσα τα ιερά σύμβολα της φυλής και του γένους μας; Προς καιρόν η χαρά. Θα έλεγε ο Ιερός Χρυσόστομος: «Σκιά ην, και παρέδραμε· καπνός ην, και διελύθη· πομφόλυγες ήσαν, και διερράγησαν...» (Εις Ευτρόπιον, 52. 391). Υπελόγισαν ότι θα επιτύχη η «κάθοδος» και θα συντριβή το «θύμα». Όμως τους κατερχομένους προέφθασε η ευχή όλων αυτών που αγωνίστηκαν για την σωτηρία αυτού του οίκου, της Ελλάδος δηλ. και των παιδιών της, κυρίως όμως η κραταιά σκέπη του Υψίστου.

Έζησαν, δυστυχώς, κάποια χρόνια τα Ελληνόπουλα με το παραμύθι, με την ψεύτικη απόλαυση, με τις πλάνες παροχές, με τους ξενόφερτους τρόπους. Φόρεσαν «αταίριαστο» για το παράστημά τους κουστούμι. Είπαν, «εδώ είναι η χαρά και η ευτυχία». Όμως ο,τι λάμπει δεν είναι χρυσός. Διεπίστωσαν, δόξα τω Θεώ, ότι για μας χρυσάφι σ' αυτές τις ατραπούς δεν υπάρχει.

Τώρα, προσγειωμένοι, πιάστηκαν από το αγέρωχο δένδρο, που τόσους αιώνες αγέρες δεν τ' ακούμπησαν, ούτε η βαρυχειμωνιά το άγγιξε. Κάθησαν κάτω από την βαθύσκια φυλλωσιά του και ξεδίψασαν από την πηγή που αναβλύζει από την ρίζα του. Χάσανε, ευτυχώς, τις ψεύτικες «ακτίνες», απώλεσαν τις ψεύτικες απολαύσεις, αλλά βρήκαν την σιγουριά.

Η φωνή επαναλαμβάνεται, είναι τόσο δυνατή: «Όπισθεν ολοταχώς στις θέσεις και τα μετερίζια μας!». Έλληνες, σταθήτε στην Πίστη την Ορθόδοξη, στην αξία του ανθρωπίνου προσώπου, στην τιμή της οικογένειας, στο αθάνατο και αδούλωτο πνεύμα και φρόνημα της φυλής μας!

Τώρα δεν το φωνάζει ο Κολοκοτρώνης μόνος του. Ακούονται πολλές φωνές, «ως ήχος και βροντή υδάτων πολλών». Ξεχωρίζουν οι φωνές των νέων μας, των παιδιών μας, που διψάνε για την αλήθεια και την ζωή και θα πάρουν «εκδίκηση» για τους καιρούς που χάσανε.

Οι γιορτές σαν αυτή του Κολοκοτρώνη, οι εθνικές επέτειοι, ο Εθνικός μας Ύμνος, οι ενθουσιώδεις λόγοι ψυχώνουν μικρούς και μεγάλους, και δείχνουν την δίψα του Έλληνα για την λευτεριά του, αφού για όλες τις εποχές ισχύει το:

«Ραγιάς ο Έλληνας δεν ζεί και ξέρει να πεθαίνει».

Αυτή η δίψα για την λευτεριά, που περνάει μέσα από τον «θάνατο», οδηγεί στην Ανάσταση.

Αυτή την δίψα την εκφράζουν πλέον τόσο φανερά οι νέοι μας, παρασύροντας και όλους τους άλλους.

Ευτυχώς για την Ελλάδα η αντίστροφη μέτρηση άρχισε.

«Το έναυσμα του ηρωισμού είναι η δυσχέρεια».

Η ελευθερία ως ένωση με τον Ιησού Χριστό

Αδελφοί μου, ο σημερινός άνθρωπος, αλλά και ο σημερινός Έλληνας Ορθόδοξος χριστιανός, είναι δούλος σε πάρα πολλά πάθη και επομένως, δυστυχώς, όχι ελεύθερος.

Όμως, με την προσωπική του ελευθερία σκλαβώθηκε κάτω από αυτήν την τυραννία. Διότι η δύναμις του διαβόλου δεν είναι ποτέ αναγκαστική, αλλά εξαρτάται απόλυτα από την χρήσι της προσωπικής μας ελευθερίας.

Βλέπουμε γύρω μας, και απορούμε πως με τόση ευκολία η πλειοψηφία των ανθρώπων έχουν διαστρέψει την εικόνα του Θεού μέσα τους, γενόμενοι αντικείμενα φιληδονίας, φιλοδοξίας και φιλαργυρίας.

Άλλοι πάλι, που είναι άδαιοι από ευαγγελική πίστι και ζωή και από αναστάσιμες χαρές και λαχτάρες, καθίστανται με ευκολία υποχείρια κούφινων και αθέων ιδεολογιών.

Με δυό λόγια, χωρίς Θεόν όλοι τους και όλοι μας είμαστε δούλοι του θανάτου, του αιώνιου θανάτου.

Ποιά είναι λοιπόν η πραγματική ελευθερία; Ο απόστολος Παύλος συνδέει στενά την πραγματική ελευθερία με την αποκάλυψη του Ιησού Χριστού: **«οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστόν τον Κύριον ἡμῶν εὐρακα;»** (Α' Κορ. 9, 1).

Άρα αυτή η θέα του Θε-

ού, που είναι κοινωνία αγάπης, πίστεως, ομολογίας, ακόμα και μαρτυρίου, αυτή και συνιστά την πραγματική ελευθερία, δηλαδή την ένωση με Αυτόν.

Αυτού του είδους την ελευθερία, εμείς οι Ορθόδοξοι χριστιανοί την συνδέουμε οπωσδήποτε με την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος μέσα στις κεκαθαρμένες και ταπεινές καρδιές, δηλαδή με την μόνιμη παραμονή της Αγίας Τριάδος μέσα μας: **«Και προς αυτόν ελευσόμεθα και μονήν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν»** (Ιωάν. 14, 23). Αυτό είναι ελευθερία!

Με απλά λόγια: **Ελεύθερος είναι εκείνος, που είναι ενωμένος με τον εν Τριάδι Θεό και τον Σαρκωθέντα Λόγο Του.**

Και επειδή η ελευθερία αναφέρεται και υπάρχει σε ολόκληρο το ψυχосωματικό μας «είναι» και όχι μόνο σ' ένα μέρος της υπάρξεώς μας, γι' αυτό και η Εκκλησία επιδιώκει με όλα τα μέσα που διαθέτει, όπως είναι τα άγια Μυστήρια, η τήρησης των εντολών, η καλλιέργεια των αρετών, η προσευχή και η μελέτη, η νηστεία, η αγρυπνία και ιδιαίτερος η ακρίβεια στην υπακοή, να συνδέσει και τελικά να ενώσει τον αγωνιζόμενο, **«ψυχή τε και σώματι»**, με τον Αναστάντα εκ νεκρών Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν.

Από αυτή την Ορθόδοξη και ευαγγελική διδασκαλία, που με το αίμα τους την επαλήθευσαν οι Άγιοι και οι Πατέρες της Εκκλησίας, βγαίνει το συμπέρασμα ότι αλη-

θινή ελευθερία δεν είναι αυτή, που εννοούν συνήθως οι άνθρωποι σήμερα, δηλαδή η αποτίναξις κάποιας τυραννίας ή δικτατορίας ή η εξωτερική αποδέσμευσις κάποιων μορφών καταπίεσεως, σκλαβιάς και δουλείας.

Διότι την πραγματική ελευθερία την νιώθουμε όχι μόνο σαν σεβασμό της ελευθερίας των άλλων και του ελεύθερου δημοκρατικού πολιτεύματός μας, αλλά κυρίως σαν υπέρβασι του θανάτου, σαν διείσδυσι στον χώρο της θείας αιωνιότητος, όπου υπάρχει μόνον Ανάστασις, μόνον φως, μόνον χαρά, μόνον ζωή!

Νιώθουμε ακόμα την ελευθερία σαν αγάπη.

Αγάπη, που όχι μόνον μας ελευθέρωσε από την τυραννία των παθών, αλλά που ταυτόχρονα μας καταφλέγει από θείο και υπερουράνιο έρωτα για τον γλυκύτατον Ιησούν μας.

Έτσι μεταλαμβάνοντας από το Ποτήριον της Ζωής το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού κάθε φορά που τελείται η Θεία Λειτουργία, καθιστάμεθα ψυχосωματικά μέτοχοι της αφθαρσίας και της αιωνιότητος της Βασιλείας των Ουρανών.

Για να ζήσουμε όμως την ελευθερία σαν αγάπη, χρειάζεται κατά τους Πατέρες **«βία διηνεκής»** και λυσώδης αγώνας εναντίον όλων των παθών και του τριπλού κακού (σάρκος, κόσμου και διαβόλου), που μεταφράζεται σε μια αδιάπτωτη πορεία ασκήσεως.

Σ' αυτήν την ασκητική προσπάθεια της Εκκλησίας μας εντάσσεται και η νηστεία. Η νηστεία δεν είναι κάποιος νόμος, που μας επιβάλλεται αναγκαστικά, αλλά ένα βοηθητικό μέσο που μας διευκολύνει στο να απαλλαγούμε από την τυραννία των παθών.

Σ' αλήθεια, αβίαστα και με χαρά θα πρέπει να δεχώμαστε την νηστεία της Τετάρτης και της Παρασκευής, της Μεγάλης Τεσσαρακοστής κλπ, γιατί είναι κατ' εξο-

χήν, όπως μας λέγει ο Μέγας Μακάριος, χαροποίος. Και είναι χαροποίος λόγω του προσωπικού χαρακτήρα που φέρει, καθώς μας ανάγει στο Πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Γιατί; Διότι η νηστεία μας ενώνει μαζί Του, καθώς πρώτος Αυτός ενήστευσε σαράντα (40) ημέρες στο Σαραντάρειον όρος κατανικώντας στη συνέχεια τον διάβολο στους τρεις υποβαλλομένους υπ' αυτού πειρασμούς.

Η χαροποιός και ελεύθερη δική μας νηστεία ενώνεται με την ελεύθερη νηστεία του Κυρίου και διά μέσου Αυτού, του Ιησού Χριστού, αφανίζονται τα πάθη και απαλλάσμαστε από την τυραννία του **«εγώ»**. Άρα, ελευθερώνομαστε.

Με αυτή την έννοια, η νηστεία φανερώνει ότι ο άνθρωπος είναι πλασμένος «κατ' εικόνα Θεού» και πορεύεται αγωνιζόμενος να φθάση στο **«καθ' ομοίωσιν»**.

Χριστιανοί μου,

ας φροντίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις της ψυχής να φυλαχθούμε από τις οποιεσδήποτε ανελεύθερες εξωτερικές επιδράσεις του αθέου πολιτισμού μας.

Η Ορθόδοξη λειτουργική και εκκλησιαστική μας ζωή, με τα ιερά και τα όσια, τα ήθη και τα έθιμα της Ορθόδοξου ημών Εκκλησίας, βάλλεται άμεσα από όλες αυτές τις πιεστικές επιδράσεις.

Ας πάψουμε, λοιπόν, να νιώθουμε την καταπίεσι των διαφόρων υλιστικών ρευμάτων της εποχής μας και η καταναλωτική κοινωνία ας μην ρυθμίζει πλέον την πορεία της οικογενειακής μας εστίας.

Προς τούτο θα μας βοηθήσουν πάρα πολύ η νηστεία και η προσευχή, μαζί και με τη συχνή συμμετοχή στα πανάγια σωστικά Μυστήρια.

Καιρός είναι πλέον να εκμεταλλευθούμε πνευματικά τον χρόνο που μας εμπιστεύεται ο Θεός στην παρούσα και μοναδική ζωή μας. Είθε να το δώση ο Θεός. Αμήν, γένοιτο.

Η μία ποίμνη

Πιο πάνω από το ευαγγελικό ανάγνωσμα, στην ίδια ενότητα, σε παραβολή του («παροιμία») ο Ιησούς Χριστός παρομοίασε τους ανθρώπους του με ποίμνη προβάτων, που είναι σταυλισμένα στη μάνδρα. Μίλησε επίσης για μανδρότοχο, για ποιμένα, για θύρα, για θυρωρό, για κλέφτες, για ληστές. Και εδώ συνεχίζει:

Εγώ είμαι η θύρα (των προβάτων), λέει: εάν κάποιος (ως πρόβατο) μπει με τη δική μου μεσολάβηση μέσα στην ποίμνη, θα σωθεί· και θα μπει στη μάντρα και θα βγει από τη μάντρα, και θα βρει βοσκή, δηλαδή θα βρει αυτό που ζητάει η ψυχή του, σωτηρία, ασφάλεια, χαρά, ζωή αιώνια (9).

Ο Ιησούς είναι η θύρα. Τα πρόβατα ανήκουν στο Θεό (ποιμένα), ο οποίος περνάει και φτάνει στα πρόβατα από τη θύρα, δηλαδή αποκαλύπτεται δια του Ιησού. Κάθε θεός που δεν αποκαλύπτεται δια του Ιησού, είναι κλέφτης και ληστής. Και τέτοιος θεός είναι ο διάβολος.

Και δεν είναι μόνο η θύρα ο Ιησούς: είναι συγχρόνως και ο ιδιοκτήτης των προβάτων, ο αληθινός Μεσσίας, ο αυτοαποκαλυπτόμενος Θεός. Όλοι οι άλλοι πριν από αυτόν, που διεκδίκησαν τα πρόβατα σαν χριστοί ή μεσσίες, ήταν ψευδόχριστοι και ψευδομεσσίες, με μια λέξη απατεώνες. Και ή ο Θεός αποκαλυφθεί στους πιστούς δια του Ιησού (**«εἰσελεύσεται»**) ή οι πιστοί γνωρίσουν το Θεό δια του Ιησού (**«εξελεύσεται»**) το αποτέλεσμα είναι το ίδιο, ότι οι πιστοί θα βρουν αυτό που ζητάει η ψυχή τους, την αιώνια ζωή και μακαριότητα. Με μια λέξη, η μόνη διόδος από την οποία ο Θεός βρίσκει τους ανθρώπους του και οι άνθρωποι το Θεό τους, είναι ο Ιησούς. Αυτός δε ο Θεός είναι ο ίδιος ο Ιησούς και ο πραγματικός κύριος των προβάτων. Και συνεχίζει:

Ο κλέφτης δεν έρχεται παρά για να κλέψει και σφάξει και καταστρέψει τα πρόβατα· ενώ εγώ ήρθα για να έχουν ζωή με το παραπάνω (10). Εγώ είμαι ο ποιμένας ο καλός. Ο καλός ποιμένας θυσιάζει την ψυχή του για τα πρόβατα (11). Ενώ ο μισθωτός, που δεν είναι ποιμένας, που δεν είναι δικός του τα πρόβατα, βλέπει το λύκο να έρχεται και (δεν τον διώχνει), αλλά φεύγει, και ο λύκος αρπάζει τα πρόβατα και τα σκορπίζει (12). Ο μισθωτός, όπως είπαμε, φεύγει διότι είναι μισθωτός και δεν νοιάζεται για τα πρόβατα (13). Εγώ είμαι ο καλός ποιμένας· και γνωρίζω τα δικά μου και γνωρίζομαι από τα δικά μου (14), κι όπως με γνωρίζει ο πατέρας κι εγώ γνωρίζω τον πατέρα, και προσφέρω τη ζωή μου για τα πρόβατα (15).

Εδώ γίνονται συγκρίσεις: Ο διάβολος (= «κλέπτης») αρπάζει τους ανθρώπους με τη βία ή με την πλάνη και τους θανατώνει ψυχосωματικά, ενώ ο Χριστός ήρθε για να έχουν οι άνθρωποι ζωή αιώνια και ευτυχισμένη. Ο Χριστός είναι ο καλός ποιμένας των ανθρώπων που θυσιάζει τη ζωή του για τους ανθρώπους που

6 Φεβ Φωτίου Ιω 10,9-16

κινδυνεύουν, ενώ οι γραμματείς και οι φαρισαίοι και γενικά οι κακοί ποιμένες, που ζουν ως μισθωτοί εις βάρος των ανθρώπων, δεν δίνουν τη ζωή τους για χάρη των ανθρώπων. Γι' αυτό όταν βλέπουν να έρχεται ο κίνδυνος, ο πειρασμός, η αμαρτία, ο διάβολος, δεν συμπαρίστανται τους ανθρώπους, δεν δίνουν τη μάχη, για να σώσουν τους ανθρώπους από τον πειρασμό, αλλά φεύγουν και τους εγκαταλείπουν, και η αμαρτία κάνει θραύση ανάμεσά τους. Επί πλέον ο καλός ποιμένας Χριστός γνωρίζει τους ανθρώπους του, όπως γνωρίζει τον πατέρα του, και αυτός γνωρίζεται από τους ανθρώπους και αναγνωρίζεται ως σωτήρας τους. Όσοι δεν το αναγνωρίζουν, το κάνουν επειδή δεν είναι δικοί του, και διότι έχουν άλλες προτιμήσεις και αγάπες, το χρήμα, τις φιλοδοξίες, τις κακές επιθυμίες,

τις διαστροφές.

Έχω και άλλα πρόβατα, συνεχίζει ο Χριστός, που δεν είναι από αυτή τη μάντρα. Πρέπει κι εκείνα να τα οδηγήσω. Και θ' ακούσουν κι αυτά και θ' αναγνωρίσουν τη φωνή μου. Και τότε θα γίνει ένα κοπάδι, ένας ποιμένας (16).

Οι άλλοι άνθρωποι του Χριστού, που είναι σε άλλη μάντρα, είναι οι εκλεκτοί του Θεού στα έθνη. Ο κόσμος είναι σε δύο μάντρες, στους Ιουδαίους και στους εθνικούς. Και στους εθνικούς ο Θεός έχει εκλεκτές ψυχές που του ανήκουν. Κάποια στιγμή, όταν έρθει η κατάλληλη ώρα, θα πάρει και από τις δύο μάντρες τους ανθρώπους του και θα τους ενώσει σε μια κοινωνία, την εκκλησία. Όταν αυτοί οι πιστοί στο Χριστό όλης της γης γνωριστούν και ενωθούν μεταξύ τους, με κριτήριο την αφοσίωσή τους στο πρόσωπο του ποιμένου Χριστού, και συμβοσκήσουν στο λόγο και στα μυστήρια, θα είναι μία ποίμνη, μία εκκλησία. Όλοι οι άλλοι θα είναι εκτός εκκλησίας, έστω κι αν έχουν κοινά εξωτερικά με τους πιστούς του Χριστού, ή είναι ομοεθνείς, ή ομόθρησκοι, ή ομόγλωσσοι, ή έχουν κοινό όνομα, κλπ.

Εδώ πρέπει να γίνει μια αναγκαία διευκρίνιση. Η μία ποίμνη, μία εκκλησία, δεν νοείται όπως την εννοεί ο οικουμενισμός ένα χαρμάνι από όλες τις χριστώνυμες ομολογίες και τα θρησκευόμενα της γης· αυτό είναι το εντελώς αντίθετο από τη μικρή μειονότητα των πιστών στο Χριστό, που υπάρχουν εδώ στον κόσμο. Διότι, όπως τονίστηκε, η μία ποίμνη θα συγκροτηθεί με κριτήριο την κοινή αφοσίωση στο Χριστό, που σ' αυτούς όλους βέβαια δεν υπάρχει. Αυτοί δεν αναγνωρίζουν το Χριστό και έχουν άλλες προτιμήσεις και αγάπες. Η μία ποίμνη είναι κάτι που πραγματοποιήθηκε με την ίδρυση της εκκλησίας, που μέλη της είναι απ' όλες τις φυλές και τα έθνη, που έχουν κοινό κριτήριο την αληθινή πίστη και αφοσίωση στο Χριστό, που αναγνωρίζουν ότι αυτός είναι ο μοναδικός σωτήρας και λυτρωτής τους.

Τον Σεπτέμβριο του 1945 καθιερώνεται με νόμο η μισθοδοσία των ιερέων από την Πολιτεία

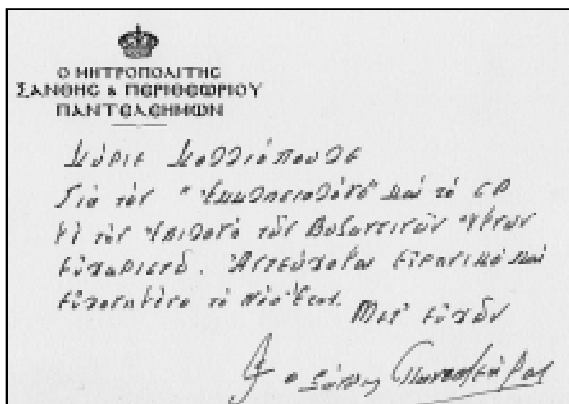
Ο νόμος προέβλεπε όμως ότι για την κάλυψη της δαπάνης της μισθοδοσίας η Εκκλησία θα έπρεπε να καταβάλλει εισφορά 25% επί των εισπράξεων των ναών - εισφορά που καταργήθηκε το 2004. Όπως διευκρινίζει μιλώντας στα «ΝΕΑ» ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ.κ. Χρυσόστομος, με εκείνον τον νόμο η Πολιτεία έλεγε ότι καλύπτει ουσιαστικά το 35% της μισθοδοσίας των ιερέων και το υπόλοιπο 65% θα το καλύπτει η Εκκλησία».

Ο μισθός που έπαιρναν τότε οι ιερείς ήταν πολύ χαμηλότερος σε σύγκριση με των υπολοίπων δημοσίων υπαλλήλων. Γι' αυτόν τον λόγο την 20ετία που ακολούθησε η Ιεραρχία διαμαρτυρόταν συνεχώς για τους πενιχρούς μισθούς των κληρικών και ζητούσε επιμόνως από τις κυβερνήσεις την αύξησή τους. Το 1962, για παράδειγμα, ιεράρχες υποστήριζαν ότι ο κατώτατος μισθός του κληρικού ήταν 900 δρχ. και του απλού χωροφύλακα 1.700.

Τελικά οι μισθοί των κληρικών εντάχθηκαν στη μισθολογική κλίμακα των δημοσίων υπαλλήλων επί... χούντας, τον Ιούλιο του 1968, με τον νόμο περί μισθολογικής διαβαθμίσεως του εφημεριακού κλήρου της Ελλάδος (162/24). Τότε ο κατώτατος μισθός των κληρικών (δ' κατηγορίας) από 2.100 δρχ. ανήλθε σε 2.700. Και όπως γράφει στο βιβλίο του ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος, «μετά πόροδον πολλών δεκαετιών και εν μέσω πολλών ταλαιπωριών υλοποιήθηκε η απόφασις της Δ' Εθνικής Συνέλευσης» που αφορούσε την ίδρυση Ταμείου για τη βελτίωση του ιερατείου.

Πολλά ...εν ολίγοις

Επιμέλεια σελίδας:
Αλέξανδρος Κ. Κολλιόπουλος

Ευχетήριες Επιστολές
που λάβαμε

Η αλληλογραφία της περ. εβδομάδος του "Ε" περιείχε και δύο φακέλλους με αποστολέα, ο μὲν πρώτος την Ιερά Μητρόπολη Ξάνθης και Περιθεωρίου, και ο άλλος την Ιερά Μητρόπολη Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ξάνθης κ. Παντελεήμονας μαζί με τις ευχές του, μας απέστειλε και ένα πόνημα - τιμής ένεκεν όπως αναφέρεται στην 3η σελίδα - της **"Ιεράς Μονής Παναγίας Αρχαγγελιωτίσσης Ξάνθης"**,

"Κύριε Κολλιόπουλε
Για τον "Εκκλησιολόγο" και το CD με την επιλογή των Βυζαντινών Ύμνων ευχαριστώ. Αντεύχομαι Ειρηνικό και Ευλογημένο το Νέο Έτος.
Μετ' ευχών
Ο Ξάνθης Παντελεήμων".

Ο έτερος φάκελλος, αυτός της Ιεράς Μητροπόλεως Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας, περιείχε ευχетήρια επιστολή από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ.κ. **Ιωήλ**, καθώς επίσης και σε έντυπη μορφή την Χριστουγεννιάτικη Ποιμαντική Εγκύκλιο του Σεβασμιωτάτου.

Η επιστολή αναφέρει τα εξής:

Αξιότιμε κ. Κολλιόπουλε,
Σας ευχαριστώ ολοκαρδώς για τον ωραίο οπτικό δίσκο σας που φέρνει τον τίτλο, "Βυζαντινή χορωδία Φωκαέως", καθώς επίσης και για τα τεύχη της εφημερίδας "Ο Εκκλησιολόγος". Εύχομαι ο εν σπηλαίω Κύριος Ιησούς να Σας στηρίζει πάντοτε ιδίως στις κρίσιμες αυτές ημέρες που διερχόμαστε.

Μετά τιμής
Ο Εδέσσης Ιωήλ

- Τους πολυσεβάστους Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Ξάνθης κ. Παντελεήμονα και Εδέσσης κ. Ιωήλ, ασπαζόμενοι την δεξιά των, θερμώς ευχαριστούμε για την αγάπη των προς το έργο που επιτελούμε.

Ο Ιερός Ναός Αγ. Χαραλάμπους
στο παλαιό Δημοτικό Νοσοκομείο

ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΕΙ ΕΚΑΤΟ
ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΛΗΘΕΡΣΗ ΤΟΥ

Ο Ναός της φωτό, είναι αυτός του Δημοτικού Νοσοκομείου στην άνω πόλη, αφιερωμένος στον Μεγαλομάρτυρα Άγιο Χαράλαμπο.

Εφέτος συμπληρώνονται εκατό χρόνια από την ίδρυσή του, **1813 - 2013**. Κτίτωρ είναι ο αείμνηστος συμπολίτης μας, έμπορος στο επάγγελμα, **Χαράλαμπος Βλαχούτσικος**.

Σε αυτό το Ναό, εκατοντάδες Πατρινοί κάθε χρόνο, συμμετείχαν στα Κατηχητικά Σχολεία του αοιδίμου Γέροντος **π. Κων/νου Οικονόμου**, μαθαίνοντας μέσα στον ανθρώπινο πόνο τα πρώτα Ιερά Γράμματα. Και λέμε μέσα στον ανθρώπινο πόνο, διότι δεν είναι σύνηθες γεγονός να γίνεται κατηχητικό Σχολείο εντός Νοσοκομείου και δη δίπλα σε νεκροτομείο! Όπως στην προκειμένη περίπτωση.

Δικαιολογημένος λοιπόν ο σημερινός πόνος ψυχής για όλους εμάς τους πενηντάρηδες και βάλε, όπου με την συμπλήρωση **εκατονταετηρίδος** του Ναού, ο Δήμος μένει αδρανής. Καμία εκδήλωση για την επέτειο από την Δημοτική Αρχή. Κρίμα!

Σε αυτό όμως το σημείο πρέπει να επισημάνουμε, ότι ο εν λόγω Ναός επισκευάσθηκε επί Δημαρχείας του **κ. Ευάγγελου Φλωράτου** και αρμοδίου αντιδημάρχου **κ. Πέτρου Ρηγάτου** και με τη συνδρομή της γνωστής Πατρινής οικογενείας **Κων/νου και Παναγιώτου Χελά**, το 2001.

Οι σημερινοί μεσήλικες φέρνουν στηνθύμησή τους, τον αείμνηστο Αρχιμανδρίτη **π. Κων/νο** να τελεί Θεία Λειτουργία ή Εσπερινό με τις λευκές του συνήθως ιερατικές στολές και στο ιερό Αναλόγιο τον **Βασίλειο Δημητρόπουλο** (σημερινό ιερέα Παναγίας Αλεξιωτίσσης), εν πληθούση εκκλησία, να μας μεταφέρουν νοερά στα ουράνια!

Θα ήτο παράληψις εάν δεν μνημονεύσουμε και τον προκάτοχο του π. Κων/νου, τον Ιερομόναχο και Αδελφό της Ιεράς Μονής Ομπλού, τον αείμνηστο Αρχιμανδρίτη **π. Βησσαρίωνα Κοσκέρη**, ο οποίος διακόνισε για αρκετά έτη τον Ναό του μοναδικού για την εποχή εκείνη Νοσπηλευκού Ιδρύματος της πόλεώς μας.

*** Ο ναός του Αγίου Χαραλάμπους** αύριο εορτάζει την Ιερά Μνήμη του Αγίου. Σήμερα το απόγευμα θα τελεσθεί Μέγας Εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας υπό του Αρχιμανδρίτου **π. Γερβασίου Χριστοδουλόπουλου**, προϊστάμενου του Ιερού Ναού Παντοκράτορος.

Το πρωί της Κυριακής 10 Φεβρουαρίου, θα τελεσθεί πανηγυρική Θεία Λειτουργία ιερουργούντος του **π. Γερβασίου** ο οποίος θα κηρύξει και τον Θείο Λόγο. Το απόγευμα της κυριωνύμου ημέρας, από τον ίδιο σεβάσμιο κληρικό θα τελεσθεί ο Μεθεόρτιος Εσπερινός και Ιερά Παράκλησις προς τον Άγιο, στις 5.00 μ.μ.

*** Όμως, αγαπητοί μου αναγνώστες, θα μεταφέρω στην αγάπη σας και ένα ιδιαίτερα ευχάριστο γεγονός.** Ο Παντοκρατορικής συμπολίτης μας **κ. Νικόλαος Γαλάτης** (φαρμακοποιός), εγγονός του αοιδίμου **π. Νικολάου Γαλάτη** (εφημερίου επί σειρά ετών του Ι.Ν. Παντοκράτορος), παρέδωσε στους Ιερείς του Ναού Παντοκράτορος δύο χαριτόβρυτους θησαυρούς την περασμένη εβδομάδα, κληρονομιά από τον παππού του. Πρόκειται για ένα μεγάλο τεμάχιο Ιερού Λειψάνου του **Αγίου Χαραλάμπους** και μέρος δακτύλου, χεριού, του **Αγίου Τρύφωνος**.

Πρόκειται για μεγάλη ευλογία προς το Χριστεπώνυμο Πλήρωμα των Πατρών, και ήδη το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ναού έχει ξεκινήσει τις διαδικασίες για την κατασκευή λειψανοθήκης.

Ο Ναυπάκτου κ. Ιερόθεος
θα λειτουργήσει στην Πάτρα

Αύριο Κυριακή, εορτή του Αγίου Χαραλάμπους, πανηγυρίζει ο ομώνυμος Ιερός Ναός στα Ζαρουχλείκα, ιδιοκτησίας του Ναυπακτιακού Συνδέσμου Πατρών.

Ως γνωστόν, ο Άγιος Χαράλαμπος είναι προστάτης του Συνδέσμου, και ο εορτασμός του αποτελεί και το ετήσιο Πανηγύρι της Ναυπακτιακής Κοινότητας στην πόλη μας.

*** Σήμερα το απόγευμα στις 6.00 μ.μ.** θα τελεσθεί Μέγας Εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας και Θείου Κηρύγματος.

*** Αύριο ανήμερα της εορτής**, Αρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου **κ.κ. Ιεροθέου**.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας στις 5.30 μ.μ., Απόδοση εορτής και περιφορά της Εικόνας περίξ του Ναού.

Ο μικρός Ιωάννης της φωτό, είναι ιερόπαις του Καθολικού της Μονής. Στην μεσημεριανή τράπεζα ερμήνευσε με μοναδικό τρόπο ένα μουσικό κομμάτι του Μότσαρτ. Ο νεαρός, έλαβε τα εύσημα από τον Σεβασμιώτατο, ο οποίος συμπλήρωσε λέγοντας, ότι ο Ιωάννης ευχήθηκε σήμερα στον π. Συμεών με τον δικό του ξεχωριστό τρόπο!

Σημεία Διακινήσεως
του «Εκκλησιολόγου»
για την Πάτρα είναι:

*** Τυπογραφείο «Κολλιόπουλου», (Ακρωτηρίου 55)**

*** Αγιογραφικός Οίκος «Τζελάτη», (Γεροκωστοπούλου 29α)**

*** Μοναστηριακή Τράπεζα" Παρασκευής Θεοδωράτου Ερμού 90 (έναντι Αστυνομίας).**

*** Οπτικά «Καραβίτη», (Παντανάσσης 43)**

*** Εκκλησιαστικά Είδη «Γεσθημανή», (Οθωνος Αμαλίας 97)**

*** Εκκλησιαστικά Είδη, Νεκταρίου Μπούσια (Γοργοποτάμου 6 – πλησίον LIDL)**

*** Περίπτερο έμπροσθεν Ι.Ν. Αγίας Βαρβάρας**

*** Περίπτερο Κορίνθου & Μιαούλη**

*** Περίπτερο Έλληνας Στρατιώτου και Λευκωσίας**

*** Περίπτερο πλατείας Αγίας Λαύρας, άνω μέρος (περιοχής Αγίας Σοφίας).**

Τηλέφωνα επικοινωνίας
με τον "Εκκλησιολόγο":

πρωινές ώρες 9.00 π.μ. - 1.30 μ.μ.
2610/341515, απογευματινές από 5.30 μ.μ. έως 8.00 μ.μ.: **2610/222392** λειτουργεί και ως Fax.
Καθ' όλη την ημέρα στα κινητά: 6942507002, (vodafone), 6985847585 cosmote.

Κοπή Βασιλόπιτας της χορωδίας "Θεόδωρος Φωκαεύς"

Σε οικογενειακό περιβάλλον, σε γνωστό εσπιατόριο των Πατρών, πραγματοποιήθηκε η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας της Βυζαντινής – Παραδοσιακής χορωδίας «ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΩΚΑΕΥΣ», παρουσία του διοικητικού υπευθύνου του χορού κ. Γεωργίου Βέργου, του χοράρχου του κ. Χαράλαμπου Θεοδοκάτου και των μελών του Βυζαντινού χορού και των οικογενειών τους, την Κυριακή 27 Ιανουαρίου 2013, στις 8.30 μ.μ. το βράδυ.

Την βασιλόπιτα ευλόγησαν οι ιερείς του χορού π. Χαράλαμπος Σταματόπουλος και π. Βασίλειος Πατσός, ενώ τα μέλη της χορωδίας έψαλλαν τους ύμνους της κοπής της πίτας.

Ακολούθησε ευχαριστήριος ομιλία του κ. Γ. Βέργου προς τα μέλη και τον χοράρχη του χορού. Στη συνέχεια ο κ. Βέργος, κάνοντας αποτίμηση του περασμένου, πολύ επιτυχημένου έτους, αναφέρθηκε στις μελλοντικές επιδιώξεις της χορωδίας και στις προσεχείς συμμετοχές του σε δύο διεθνή φεστιβάλ χορωδιών, ευχαριστώντας τους χορωδούς για την προσφορά τους και τον ζήλο τους

και ευχόμενος ανάλογη συνέχεια στο ευγενές έργο τους.

Ακολούθως, σε μικρή ομιλία του, ο χοράρχης, μετά τις ευχές για την νέα χρονιά, εκθείασε το έργο της χορωδίας, ιδιαίτερα την περασμένη χρονιά, αναφέρθηκε στην πρόοδο και τις διακρίσεις της και αφού για άλλη μια

φορά ευχαρίστησε όλους του μελωδούς για την προσπάθειά τους, ζήτησε συνέπεια στις πρόβες και διάθεση την νέα χρονιά για καινούργια, μεγαλύτερα επιτεύγματα. Μετά το

πέρας όλων των παραπάνω, παρατέθηκε πλούσιο γεύμα για όλους τους συμμετέχοντες και ακολούθησε μουσική βραδιά με κέφι και τραγούδι που συνόδευσαν την κιθάρα του Γ. Σταυροπούλου και το μπουζούκι του Π. Λάζαρη.

"Τυχερή" της βραδιάς ήταν η οικογένεια Ανδρέα Γκάντζου, καθώς το φλουρί της πίτας των χορωδιών κέρδισε ο νεότερος Παναγιώτης Γκάντζος, με δώρο ένα βιβλίο Βυζαντινής μουσικής που επέλεξε ο κ. Θεοδοκάτος και το φλουρί της πίτας των συνοδών μελών έπεσε στην κα. Γκάντζου, με δώρο ένα όμορφο γούρι που είχε διαλέξει η κα. Βέργου.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΠΑΤΡΩΝ

6ήμερη Προσκυνηματική Εκδρομή στους Αγίους Τόπους

Ο Ιερός Ναός Αγίας Μαρίνης Πατρών, διοργανώνει προσκυνηματική εκδρομή στους Αγίους Τόπους από 8 Μαΐου (Τετάρτη του Πάσχα) έως και 13 Μαΐου 2013.

Πληροφορίες: π. Παναγιώτης Θωμάς
693237 1500

*** Το απόγευμα της Πέμπτης 7 Φεβρουαρίου,** ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, αναχώρησε για υπηρεσιακούς λόγους, στην Θεσσαλονίκη.

Η επιστροφή του αναμένεται αργά χθες το βράδυ.

*** Όπως διαπιστώσατε αγαπητοί μου** με το άρθρο της διπλανής στήλης, ο Επίσκοπός μας δημιούργησε έναν ιστοχώρο στο διαδίκτυο αφιερωμένον στην ιδιαιτέρα του πατρίδα, το Λουκά Μαντινείας.

Πρόκειται για μία θαυμάσια ιστοσελίδα www.loukamantiniias.gr, με ιστορικά κείμενα, πνευματικά κ.α., δίδοντας πολυποικίλα μηνύματα.

*** Όσοι θέλουν** να επικοινωνήσουν ηλεκτρονικά με τον Σεβ. Μητροπολίτη Πατρών κ.κ. Χρυσόστομο, στο e-mail: Mitropolitispatrwn@gmail.com.

"Μια Ιστοσελίδα Ευγνωμοσύνης και Αναμνήσεων..."

Θεωρώ μεγάλη ευλογία το ότι γεννήθηκα σε ένα τόπο, ευλογημένο από τον Θεό και μεγάλωσα με την ανάσα των Αγίων και το σκίρτημα της ψυχής των απλών ανθρώπων, των Γονέων μου και των λοιπών μελών του στενού οικογενειακού μου περιβάλλοντος, αλλά και με την συντροφιά των ανθρώπων του κόπου, του μόχθου και της αγάπης, των συγχωριανών μου, τους οποίους από τα βάθη της ψυχής μου αγαπώ και με συγκίνηση βαθεία ενθυμούμαι και υπέρ των οποίων προσεύχομαι με δάκρυα στα μάτια τόσον για εκείνους που ευρίσκονται στον ουρανό, όσο και για εκείνους που ζούν και αγωνίζονται τον καλό και τίμιο αγώνα, είτε στο χωριό μας, είτε σε άλλα μέρη της Ελλάδος και της ξενιτειάς.

Ευχαριστώ τον Θεό που γεννήθηκα στού Λουκά, όπου βρίσκονται οι ρίζες μας οι σαρκικές και πνευματικές και όπου κάθε φορά που αισθάνομαι μοναξιά, δυσκολίες και τον κόπο της ζωής, αλλά και τα χρόνια που περνάνε, γυρίζω για να ακουμπήσω πνευματικά και να περπατήσω σωματικά, για να πάρω δύναμη και να προχωρήσω στον ανάντη δρόμο της ζωής.

Χρεώσσης και οφειλέτης στον ευλογημένο τόπο μου, θέλω μέσα από αυτή την ιστοσελίδα σε συνεργασία με τους συγχωριανούς μου τους εγγύς και τους μακράν να σας ξεναγήσω στα πατρογονικά μας και να σας κάνω μετόχους της δικής μου και δικής μας συγκίνησης που νιώθουμε για τα άγια χώματά μας που τα πότισαν με ιδρώτα, με αίμα και με δάκρυα οι πρόγονοί μας και όπου και εμείς οι νεώτεροι αφήσαμε και ιδρώτα και πόνους και καημούς.

Θέλω να σας ξεναγήσω στο χωριό μας το οποίο προστατεύει ο μεγάλος πατέρας και διδάσκαλος της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας, ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, στον οποίο λαμπρό ναό αφιέρωσαν οι ευσεβείς πατέρες μας.

Ελάτε λοιπόν μαζί μου να πάμε εκεί που έχουν απομείνει λίγοι, πλέον, αδελφοί μας, που αγαπάνε σταθερά τον τόπο καταγωγής μας και μας περιμένουν με ανοιχτή την αγκαλιά, για να μας πούν ότι μας προσμένουν και να τους πούμε ότι ποτέ δεν θα τους αφήσουμε, ούτε θα τους λησμονήσουμε.

Ελάτε να προσκυνήσωμε, την ιερά εικόνα του Ιερού Χρυσοστόμου, στον πανσεβασμίο Ναό του και να τον παρακαλέσωμε να πρεσβεύη προς Κύριον υπέρ των όπου γης ευρισκομένων Λουκαϊτών και υπέρ πάσης ψυχής Χριστιανών Ορθοδόξων.

Ακόμα σας παρακαλώ, προτού βηματίσουμε στα

δρομάκια του χωριού μας, ανάψτε ένα κερί μαζί μας, στα μνήματα των πατέρων και αδελφών μας που αναπαύονται στο κοιμητήριο γύρω από τον ιερό Ναό του

στον τόπο μας επιτρέψτε μου να θυμηθώ τα λόγια ενός Αρκάδα ποιητού που με νοσταλγία θυμάται τον τόπο του και προσαρμόζοντάς τα στον δικό μας τό-

Του Σεβ. Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ιερού Χρυσοστόμου.

Θα σας ξεναγήσω με στο Σχολείο μας που όταν ήμουν μαθητής είχε πάνω από διακόσιους μαθητές και πριν ένα χρόνο φεύ, έκλεισε τις πόρτες του (καλύτερα του έκλεισαν τις πόρτες) γεμίζοντας με πό-

πο, να πούμε για το χωριό μας.

«Λουκά μου όταν τα χρόνια μου, μου φεύγουν και περνάνε, σ' αποζητώ σαν ήρεμο κι απάνεμο λιμάνι».

Η ιστοσελίδα αυτή αφιερώνεται με πολλή αγάπη σε όσους έζησαν και σε όσους ζούν στού Λουκά. Σε όσους Λουκαίτες βρίσκονται στην ξενιτειά, σε όλους τους ευλογημένους αδελφούς μου και συγχωριανούς μου με μια ευχή και μια παράκληση.

Να μη ξεχάσουν ποτέ το χωριό μας. Να μη το αφήσουν να ερημώσει. Να μιλάνε στα παιδιά τους και στα εγγόνια τους για τον ευλογημένο τόπο μας, που μας ανέθρεψε με πίστη στον Θεό, με αγάπη στους ανθρώπους και που μας έμαθε μέσα από την φτώχεια και τους τίμιους αγώνες να είμαστε πρώτα απ' όλα άνθρωποι με τιμή και αξιοπρέπεια.

νο την καρδιά μας.

Θα σας πάμε και στα ε-ξωκκλήσια μας και θα σας ανοίξω τις πόρτες των σπιτιών μας για να γευθήτε την φιλοξενία μας που είναι για μας, για όλους τους Λουκαίτες, τρόπος ζωής.

Πριν προχωρήσωμε στην ιστορία του χωριού μας και στην περιήγηση

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΕΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Στο Παρεκκλήσιο του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου του Επισκοπείου Πατρών τελούνται οι εξής Ακολουθίες:

1. Κάθε Κυριακή Όρθρος-Θεία Λειτουργία, 7.00-10.00.
2. Κάθε Δευτέρα απόγευμα και ώρα 18.00, Ιερά Παράκληση προς τον Άγιο Ιερομάρτυρα Εφραίμ της Νέας Μάκρης και τίθεται εις προσκύνησιν απότμημα του Ιερού του Λειψάνου, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσοστόμου.
3. Κάθε Τετάρτη, ώρα 19.00 τελείται Ιερά Παράκληση, προς την Υπεραγία Θεοτόκο και Ιερό Ευχέλαιο.

Εκ της Ιεράς Μητροπόλεως

Ο ΣΤΡΑΤΟΚΛΗΣ ΠΡΩΤΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛΙΔΑ

Όταν ήλθε, περί το 68 μ.Χ. στην Πάτρα ο Απόστολος με τους μαθητές του, «προσελάβετο αυτούς ανήρ ονόματι Σώσιος, ον ιάσατο Ανδρέας από ασθεनेίας θανατικής...».

Κατά τον καθηγητή Παν. Ν. Τρεμπέλα, «ήτο δε τότε ανθύπατος ανήρ ονομαζόμενος Λέσβιος, προσκεκολλημένος εις την ειδωλολατρικήν πλάνην ... έλαβε δε την απόφασιν να συλλάβη τον Απόστολον και να θανατώσῃ αυτόν».2

Όμως, «άλλαί αι βουλαι Κυρίου!»! Ενώ δηλαδή κατέστρωσε σχέδιο εξόντωσης του Αποστόλου, καταλαμβάνεται αιφνίδια από μια βαρειά ασθένεια και μένει τελείως άφωνος. Όταν, μετά από ώρες, κατόρθωσε κάπως να μιλήσει διέταξε τους στρατιώτες του ν' αναζητήσουν «εν τη πόλῃ ξένον τινά, καλούμενον Ανδρέαν ... δι' ου δύνησμαι επιγινώσκειν την αλήθειαν και σωθήναι από της νυν περιεχούσης με μάστιγος...».3

Όταν οι στρατιώτες βρήκαν τον Απόστολο και τον έφεραν στο πραιτώριο, τότε ο Λέσβιος άρχισε να τον παρακαλεί με δάκρυα να τον θεραπεύσει και ο Απόστολος συγκινημένος, μετά από θερμή προσευχή, αφού κράτησε από το χέρι το Λέσβιο, τον σήκωσε και του χάρισε την υγεία. Και το θαύμα αυτό του Αγίου έγινε γνωστό, πολλοί μετεστράφησαν στη θρησκεία του «ξένου» με πιο θερμό οπαδό τον ίδιο το Λέσβιο, που έγινε πιστός μαθητής του Ανδρέα.

Όταν στη Ρώμη πληροφορήθηκαν τη μεταστροφή του Λέσβιου, έσπευσαν να τον αντικαταστήσουν με τον Αιγεάτη, «Έλληνα» κατά τον Επιφάνιο, καταγόμενο πιθανόν από την πόλη Αιγιάς ή Αιγέα, πρωτεύουσα τότε της Μακεδονίας.

Η σύζυγος του νέου ανθύπατου του Αιγεάτου, η Μαξιμίλλα, όταν πληροφορήθηκε τη δράση του Αποστόλου, τα όσα κήρυσσε και επιτελούσε, έστειλε την πίστη, ίσως και συγγενή της Εφιδαμία, «ικανήν ούσαν ιδείν και λαλήσαι του Ανδρέου», στο σπίτι που φιλοξενούσε τον Απόστολο.

Ο Σώσιος, ο φιλοξενών τον Ανδρέα, «εισήγαγεν αυτήν προς τον Ανδρέαν και πεσούσα εις τους πόδας αυτού ήκουε τον λόγον αυτού».4 Στην αρχή, φαίνεται ότι η Μαξιμίλλα δεν συναντήθηκε με τον Απόστολο. Μετά, όμως από λίγες μέρες «αρρωστήα περπιτεσούσῃς αυτής... πέμψασα πάλιν (την Εφιδάμιαν) προσκαλείται τον Απόστολον...»5 Τότε ο Ανδρέας, αφού πλησίασε τη Μαξιμίλλα και έθεσε το χέρι του επάνω της, την εθεράπευσε, «Και μετ' ολίγον εξήτησε φαγείν, και παραχρήμα ηγέρθη».

Ο Αιγεάτης, μετά τη θεραπεία της συζύγου του, έφυγε για τη Ρώμη.

Τότε η Ρώμη στη θέση του, ως αντικαταστάτη, έστειλε τον αδελφό του Αιγεάτη, το Στρατοκλή.

Πιθανολογείται ότι ο Στρατοκλής ήταν νεώτερος αδελφός του Αιγεάτη. Κι αυτός κατήγετο από την πόλη Αιγιάς ή Αιγέα της Μακεδονίας.

Ήταν μορφωμένος, ασχολούμενος με τα μαθηματικά και τη φιλοσοφία. Σύμφωνα με το «Εγκώμιον» του Νικητά του Παφλαγώνα, «Αδελφός δε τούτου (του ανθυπάτου Αιγεάτου), Στρατοκλής το όνομα, αιτησάμενος Νέρωνα του μη στρατεύεσθαι, επί φιλοσοφίαν δε τραπίναν παρεγένετο από της Ιταλίας εις τας Πάτρας εν εκείναις ταις ημεραις ... »6.

Αλλά και ο μοναχός Επιφάνιος (8ος – 9ος αι.), επίσης, μας πληροφορεί: «Ο δε Ανθύπατος Αιγεάτης ... έσχεν αδελφόν ονόματι Στρατοκλήν, ος ήν Αθήναις παιδείας χάριν. Του ανθυπάτου όντος εν Ρώμῃ ο Στρατοκλής επανήλθεν από Αθηνών εν Πατραις ... »7.

Στην Πάτρα μαζί με το Στρατοκλή ήλθε και ο δούλος αυτού Αλκμάνας «πάνυ αγαπητός» στο Στρατοκλή. «Η συμπάθεια δ' αυτή του Στρατοκλέους προς τον Αλκμάνα εχρησιμοποιήθη υπό της αγαθής και πανσόφου του Θεού Προνοίας, ίνα αμφότεροι ούτοι συνάψωσι γνωριμίαν μετά του Πρωτοκλήτου και οδηγηθώσι δι' αυτής εις τον Χριστόν». Λίγες, όμως, ημέρες μετά την άφιξή τους «προσβληθέντος του Αλκμάνος υπό αιφνιδίας και θορυβώδους νευρικής νόσου, περιήλθεν ο Στρατοκλής εις λίαν στενόχωρον θέσιν, μη δυνάμενος ουδέν να πράξη προς θεραπείαν και διάσωσιν του πιστού του υπηρέτου».8 Τότε, η Μαξιμίλλα, η νύμφη αυτού «απήγγειλεν αυτόν τα κατά τον Ανδρέαν, και πώς ιάθη από του θανατικού πυρετού». Αμέσως ο Στρατοκλής ανεζήτησε τον Απόστολο Ανδρέα.

«Όταν δε ούτος, ανταποκρινόμενος εις την πρόσκλησιν του Στρατοκλέους, προσήλθεν εις το πραιτώριον, ένθα διέμενεν ο Στρατοκλής μετά της συνοδείας αυτού, παρημποδίζετο υπό των δούλων τούτου να εισέλθῃ. Τούτο δε, διότι γινόσκειν ούτοι τίς

ήτο ο Ανδρέας, «ιδόντες αυτόν ευτελή και λιτόν άνθρωπον» και υπολαβόντες ότι επρόκειτο περί επαίτου ή και ασήμου τινός, εν τη σπουδή των, όπως απομακρύνουν αυτόν εκείθεν, απειπειράθησαν και να κτυπήσουν ακόμῃ τον Απόστολον».9 Όταν τελικά λύθηκε η παρεξήγηση και μπήκε ο Ανδρέας στο πραιτώριο και πλησίασε τον ασθενή, βρέθηκε μπροστά σ' ένα πλήθος από μάγους, φαρμακευτές και άλλους περιέργους θεραπευτές, οι οποίοι δεν μπορούσαν ν' ανακουφίσουν το νεαρό υπηρέτη παρ' όλες τις γοητείες και τις ψεύτικες θεραπείες τους.

Τότε, ο Ανδρέας, αφού τους απομάκρυνε «προσέφυ-

Αγιογραφία Νέου Ιερού Ναού Αγίου Ανδρέου, όπου ο Άγιος Ανδρέας ιάται την Μαξιμίλλαν, ενώ εικονίζεται και ο πρώτος επίσκοπος Πατρών, ο Στρατοκλής

γεν άνευ αναβολής εις το μοναδικόν όπλον την προσευχήν και ανατείνας οφθαλμούς και χείρας και καρδίαν προς τον ουρανόν, επεκαλέσθη θερμώς τον Θεόν ειπών: «ο Θεός, ο οποίος πάντοτε υπακούεις εις τους ανήκοντας εις σε, ο παρέχων πάντοτε τας δωρεάς σου και τα αγαθά σου, ευδόκησον να παράσχῃς και τώρα αυτό, δια το οποίον σε παρακαλώ και υπό τούς οφθαλμούς όλων αυτών, οι οποίοι παρίστανται ενταύθα, θεράπευσον τον υπηρέτην του Στρατοκλέους, φυγαδεύων τον δαίμονα, τον οποίον οι συγγενείς αυτού δεν ημπούρεσαν να εκδιώξουν». Εκτείνας δε μετά τούτο την χείρα αυτού προς τον επί του εδάφους κατακείμενον ασθενή, ανήγειρεν αυτόν υγιή και συνεβάδιζε μετά του Αποστόλου ο Αλκμάν, σωφρόνως και ευσταθώς και εκτάκτως και ήδιστα ορών τον Απόστολον».10

«Τότε ο Στρατοκλής επίστευσε συν όλω τω οίκω αυτού, και εβαπτίσθη αυτός και η Μαξιμίλλα, η νύμφη αυτού, και Εφιδαμία και πλήθῃ πολλά, και ήσαν δια παντός συν τω Ανδρέα και τοις αδελφοίς αγαλλυόμενοι»11.

Αλλά και ο Νικητάς ο Παφλαγώνας στο σχετικό «Εγκώμιόν» του σημειώνει: «ο δε τούτου (του Αλκμάνου) κύριος Στρατοκλής παρευθύς πιστεύσας επί τον των πάντων Κύριον συν Μαξιμίλλῃ και Ιφιδάμῃ και αὐτῷ τῷ ιαθέντι παιδί Αλκμάνι άμα ετέροις αδελφοίς χάριν έχον της εν Κυρίῳ σφραγίδος αξιωθῆναι, οι και ήσαν δια παντός συν τῷ Αποστόλῳ και τοις μαθηταίς νυκτός και ημέρας αγαλλυόμενοι τῷ πνεύματι και παρ' αυτού διδασκόμενοι αμαίωτον φυλάττειν την παρακαταθήκην της εν Χριστῷ πίστεως επιμελείσθαι τε ψυχής ως θανάτου, σώματος δε καταφρονείν ως φθείρεσθαι μέλλοντος εγκρατεύεσθαι τε και αγνεύειν, αδικείσθαι και μη αδικείν, μη βαττολογείν, μηδέ ψεύδεσθαι εις αλλήλους, αλλ' αδιαλείπτως Θεῷ ευχαριστοῦντας προσεύχεσθαι».12

Αυτά τα στοιχεία στον έρωτα διάστημα που ο Αιγεάτης βρισκόταν στη Ρώμη. Όταν επέστρεψε και πληροφορήθηκε ότι η γυναίκα του Μαξιμίλλα, ο αδελφός του Στρατοκλής «και πας ο οίκος του τῷ Θεῷ του Ανδρέου προσήλθον ... , συλλαβόμενος τον Ανδρέα έθετο αυτόν εν φυλακή».

Μέσα από τη φυλακή ο Απόστολος δεν σταμάτησε να ενθαρρύνει την Μαξιμίλλα και τον Στρατοκλή. «Μη ηττηθείς ταις κατ' εμού απειλαίς έλεγε στη Μαξιμίλλα. «Μη σαλευθῇς υπό των αυτού φαύλων ομιλιών και μη χαυνωθῇς ταις αυτού ρυπαραίς συμβουλαίς. Υπόμεινον πάσαν αυτού απειλουμένην ή και επαγομένην θλίψιν. Φύλαξον σεαυτήν αγνήν και καθαράν εκ της ακαθάρτου αυτού συνδιαγωγής». Εγώ, θα συμπληρώσει ο Απόστολος, είμαι έτοιμος να υποστώ όσα βασανιστήρια μπορέσει. Είτε πρόκειται να με παραδώσει στα θηρία, είτε στη φωτιά, είτε να με ρίξει στο βυθό της θάλασσας, είτε να με κατακόψει με το ξίφος, είτε να με καρφώσει στο σταυρό, θα μάθει «οποιός ο δια Χριστού έρωτας», του οποίου τίποτε

δεν θεωρούμε προτιμότερον από τα αγαθά του κόσμου.

«Προς αυτόν γαρ, τον Κύριον ημών ορώμεν και αυτόν ποθούμεν, τον ημάς υπεραγαπήσαντα και προς αυτόν επειγόμεθα», για να βρεθούμε στη βασιλεία αυτού «κατά την αψευδή αυτού προς ημάς επαγγελίαν».13

Όταν άκουσε αυτά ο Στρατοκλής, που βρισκόταν κι αυτός εκεί, συγκινήθηκε βαθύτατα και «ήρξατο δακρύειν και στενάζειν ανενδότως». Όταν τον είδε ο Πρωτόκλητος, «λαβόμενος της χειρός αυτού», άρχισε να τον παρηγορεί και να τον ρωτά: «Τί ούτως στενάζων ουκ εφησυχάζεις;».

Εγώ, πρόσθεσε ο Απόστολος, χαίρω γιατί «όχι ματαίως έλάλησα προς σε τον λόγον του Κυρίου», και «ως εν γῇ καρποφόρῳ εγκατέσπειρα τούτον εις την καρδιά σου», «γεωργούντα εκατονταπλασίονα καρπόν».

Μη, λοιπόν, στενοχωριέσαι και «μη ούτως ανώμενος σύνθρυπτέ σου την καρδίαν».14

Βεβαίως, απεκρίθη ο Στρατοκλής, κλαίω και οδύρομαι για σένα, ω Απόστολε και Πρωτόκλητε. Γιατί με το θάνατό σου δεν θ' ακούμε πλέον τους λόγους σου, που «ως πυρ ακοτίζοντες κατέφλεξαν μου την καρδίαν και προς την πίστιν ελκύσαν του υπό σου καταγγελομένου Χριστού».

Οι θεόπνευστοι λόγοι σου εκαλλιέργησαν «την εμὴν ακανθώδη και κεχερσωμένην ψυχὴν και τα σπέρματα» της σωτηρίας τα εναπόθεσες εις αυτήν». Και ο Απόστολος Ανδρέας απάντησε: «Ακριβώς γι' αυτό χαίρομαι, γιατί η προς ημάς διδασκαλία δεν έπρεπε εις το κενόν και γι' αυτό δοξάζω τον Κύριό μου και Θεό». Γνωρίζω καλά ότι γρήγορα ο Αιγεάτης θα με δικάσει και θα με θανατώσει. Το ότι όμως θα πεθάνω για τον Κύριό μου και το Ευαγγέλιό του, πρέπει όχι μόνον σε εμένα και σε σας να προξενεί χαρά.

Και, αφού νύχτωσε, η Μαξιμίλλα και ο Στρατοκλής μαζί με πολλούς αδελφούς βρέθηκαν και πάλι στη φυλακή, κοντά στο διδασκαλό τους.

Έχει ήδη αποφασιστεί ο σταυρικός θάνατος του Πρωτοκλήτου και περνάνε μαζί του την τελευταία νύκτα. Είναι σημαντική η νύκτα αυτή, αφού και επίσημα ο Απόστολος Ανδρέας θα ιδρύσει την Εκκλησία της Πάτρας. Σύμφωνα με τις σχετικές μαρτυρίες:

«Η σκοτεινή εκείνη φυλακή με τα συνεχόμενα προς αυτήν διαμερίσματα, μετεβλήθη τότε εις ναόν και εις κλίμακα μετάρσιον, αναβιβάζουσα τους πάντας εις αυτόν τον ουρανόν. Μετά των νουθεσιών του Αποστόλου συνεδέθησαν και υμνοί ιεροί, επηκολούθησε δε καθ' ώρας νυκτερινάς και η τέλεσις της Θείας Ευχαριστίας, κατά την οποίαν ο Απόστολος ιδίαις χερσί καθαγιάσας τον άγιον άρτον και το καινόν ποτήριον, «μετέδωκεν εις τους παρόντας των αγράντων και αθανάτων του Χριστού Μυστηρίων». Και το σημαντικώτερον δια την εκκλησίαν των Πατρών, «του Στρατοκλή και των χειρών επιθέσει της αρχιερωσύνης ηξίωσε, χειροτονήσας υπ' αυτόν ιερείς και λευίτας».15

Αλλά και ο Επιφάνιος συμπληρώνει: «Και οι αδελφοί συν τῷ Στρατοκλή και τῇ Μαξιμίλλῃ βαθείας νυκτός παρεγείνοντο προς αυτόν... Οι δε αδελφοί συνεληθόντες ανήψαν λαμπάδας. Και πολλά αυτοίς ομιλήσας μετέδωκεν αυτοίς των αγράντων μυστηρίων, και τον Στρατοκλήν χειροτόνησεν επίσκοπον, και παρέδωκεν αὐτῷ τον κανόνα της ψαλμωδίας του όρθρου και των εσπερινών και των αγίων βαπτισμάτων και πάσαν ακολουθίαν ... ».16

Έτσι, ο Απόστολος Ανδρέας ίδρυσε και με το σταυρικό του θάνατο θεμελίωσε την εκκλησία των Πατρών. Συγχρόνως, όπως φαίνεται από τα δύο προαναγραφέντα κείμενα, την οργάνωσε εκκλησιολογικά με τη χειροτονία επισκόπου, ιερών και διακόνων, αλλά και λατρευτικά, αφού παρέδωσε στον επίσκοπο Στρατοκλή «τον κανόνα της ψαλμωδίας του όρθρου και των εσπερινών και των αγίων βαπτισμάτων και πάσαν ακολουθίαν...». Στο εξής η Εκκλησία των Πατρών δίκαια θα χαρακτηρίζεται ως «Αποστολική».

Την άλλη ημέρα ο Απόστολος οδηγείται στο σταυρό του μαρτυρίου του. Ο νέος επίσκοπος, ο Στρατοκλής, βρίσκεται κοντά του, όπως ο Ιωάννης ο «ηγαπημένος» κοντά στο δικό του μεγάλο διδασκαλο, στο Χριστό.

Την ώρα που οδηγούσαν τον Απόστολο «προς τον της τελειώσεως τόπον», δρομαίος ο Στρατοκλής «καταλαμβάνει, και ορά τον μακάριον βία ελκόμενον υπό των δημίων, ώσπερ τινά κακούργον εις κρίσιν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 8

Συκοφαντική μήνυση για εκφοβισμό και εντυπωσιασμό

Από το Γραφείο Τύπου της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, λάβαμε και δημοσιεύουμε το παρακάτω Δελτίο Τύπου.

“Δημοσιεύθηκε στο διαδίκτυο μηνυτήρια αναφορά κατά του Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιεροθέου που φέρεται ότι κατατέθηκε από τον Ιερομόναχο Ιγνάτιο Σταυρόπουλο και ότι έχει συνυπογραφή από 295 ακόμη άτομα.

Είναι βέβαια λυπηρό κληρικός να στρέφεται κατά του Επισκόπου του με μηνυτήριες αναφορές ψευδείς και συκοφαντικές, παρασύροντας μάλιστα στην ενέργειά του αυτή και 295 άτομα. Είναι όμως και μία ευκαιρία η Δικαιοσύνη να επιληφθεί της κρίσεως των ισχυρισμών του μηνυτού και να αποδώσει την αλή-

θεια, την οποία βάνουσα διαστρεβλώνουν ο μηνυτής και οι υποστηρικτές του.

Επειδή όμως οι μηνυτές έσπευσαν να την δημοσιοποιήσουν πριν την γνωστοποιήσουν στον μηνυόμενο Μητροπολίτη, το Γραφείο Τύπου της Ιεράς Μητροπόλεως πληροφορεί τους πιστούς της Επαρχίας και κάθε ενδιαφερόμενο τα εξής:

1. Ο πρώτος εκ των μηνυτών Ιγνάτιος Σταυρόπουλος έχει απολυθή από την θέση του Ιεροκήρυκος με απόφαση του Τριμελούς Συμβουλίου της Ιεράς Συνόδου έχει επιτιμηθεί από την Ιερά Σύνοδο για την συμπεριφορά του έχει τιμωρηθεί με ποινή φυλάκισης τεσσάρων μηνών με αναστολή από τα Ποινικά Δικαστήρια για απείθεια από κοινού και κατ' εξακολού-

θηση (ανεξαρτήτως του ότι με την εφαρμογή εκδοθέντος ευεργετικού νόμου η πράξη του θεωρήθηκε παραγεγραμμένη υπό όρους) είναι ακοινώνητος

ρίς γνώση και άδεια της Εκκλησίας νομική στην Ι-ταλία και έχει αναλάβει εργολαβικά τους δικαστικούς αγώνες της πρώην Ι. Μονής Μεταμορφώσεως,

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ ΚΑΙ ΑΓ. ΒΛΑΣΙΟΥ

με συνοδική Απόφαση και υπόδικος στα Εκκλησιαστικά Συνοδικά Δικαστήρια με το ερώτημα της καθαιρέσεως. Ιδιοποιείται δε αυθαιρέτως τον εκκλησιαστικό τίτλο του Αρχιμανδρίτου που δεν του ανήκει, αφού του έχει αφαιρεθεί με απόφαση του Μητροπολίτου.

Για μία δεκαετία και πλέον έχει παύσει να προσφέρει ιερατικό έργο. Το διάστημα αυτό σπούδασε χω-

κασιτάμενος έτσι ένας από τους κυρίους υπαίτιους του αδιεξόδου της όλης υποθέσεως με την εν τέλει διάλυση αυτής αρμοδίως.

Κατά την συνηθείά του, λοιπόν, κατέθεσε άλλη μία μήνυση, καταδεικνύοντας για άλλη μια φορά ποιός τελικά διακατέχεται από πνεύμα δικομανίας και ποιός ευκαίρως-ακαίρως προσφεύγει στα κοσμικά Δικαστήρια.

2. Το περιεχόμενο, η

φρασεολογία, η σύνταξη, η δημοσιοποίηση της μήνυσης φανερώνουν ότι έγινε για δύο λόγους: α) για την περαιτέρω στοχοποίηση του Μητροπολίτου Ναυπάκτου, τον οποίο οι ιθύνοντες την πρώην Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως θεωρούν εμπόδιο στην επιβολή των σχεδίων τους και στην αποφυγή των κανονικών και νομίμων συνεπειών των πράξεών τους, και β) για την δημιουργία κοινωνικού προβλήματος και κοινωνικής έντασης.

Οι συντάκτες της μήνυσης δεν φαίνεται να ενδιαφέρονται για την αλήθεια, η οποία είναι αποτυπωμένη στις αποφάσεις της Ιεράς Συνόδου, των Συνοδικών και Πολιτικών Δικαστηρίων και στα επίσημα και αδιαμφισβήτητα στοιχεία των οποίων τα μέλη της πρώην Μονής έχουν πλήρη γνώση.

3. Είναι λυπηρό το γεγονός ότι τριακόσιοι συμπολίτες (;) μας (δεν έχουν δημοσιευθεί ακόμη τα ονόματα και τα στοιχεία τους), πιθανώς άνθρωποι του καθημερινού μόχθου, θα κληθούν σύντομα να αποδείξουν ενώπιον της Δικαιοσύνης την αλήθεια των όσων έγραψαν στην μήνυσή τους. Είναι δε

αυτονόητο ότι για να συνυπογράψουν την μήνυση σημαίνει ότι εκτός από το κείμενο της μήνυσης έχουν μελετήσει και το σύνολο των στοιχείων που αφορούν την υπόθεση, που αποτελείται από χιλιάδες σελίδες επισήμων εγγράφων. Από την στιγμή, βεβαίως, που έθεσαν την υπογραφή τους η ευθύνη βαρύνει εξ ολοκλήρου και τους ίδιους και όχι μόνο τον τους συντάκτες.

4. Ωστόσο, και από την άστοχη αυτή ενέργεια μπορεί να προκύψει κάτι καλό, δηλαδή οι άνθρωποι αυτοί να κατανοήσουν ότι άλλο είναι να συνυπογράψουν κανείς επιστολή στήριξης από συμπάθεια, άλλο να συνυπογράψουν λίβελλο από μίσος και άλλο να συνυπογράψουν ψευδή μήνυση, το οποίοι έχουν και ποινικές συνέπειες.

5. Είναι, βέβαια, αυτονόητο ότι ο Μητροπολίτης και η Ιερά Μητρόπολη έχουν ευθύνη ενώπιον της αλήθειας και του ταλαντοζόμενου εκκλησιαστικού σώματος να ασκήσουν κάθε ένδικο μέσο προς αντίκρουση της διαφημιζόμενης μέσω του διαδικτύου ψευδούς, αβασίμου και συκοφαντικής μηνυτήριας αναφοράς.”.

Ο πρώτος Επίσκοπος Πατρών, ο Στρατοκλής

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 7η ΣΕΛΙΔΑ

Αφειδώς ουν τούτους πλήξας και τους χιτώνας διαρρήξας των ταύτα δρόντων, απείσπασεν (αυτόν) ο Στρατοκλής... και περικρατών της χειρός του Αποστόλου απήγει συν αυτών εις τον παραθαλάσσιον τόπον ένα και ηυπρέπιστο τελειωθήναι αυτόν... »17.

Όταν ο Απόστολος έφτασε στο σημείο, που είχαν τοποθετήσει το σταυρό, «προς το χείλος της θαλασσίας ψάμμου», «εστώς επί της γης και ατενές ορών εις τον σταυρόν εξέδυσεν εαυτόν, και δέδωκεν τα μάτια αυτού τοις δημίσι, τοις αδελφοίς παρακελευσάμενος τον ήκειν τους δημίους και ποιείν τα εγκαλεουσθέντα αυτοίς... ».

Έτσι, αφού τον ξάπλωσαν στο σταυρό, τον έδεσαν με σχοινιά, χωρίς να του πειράξουν, «τας ακύλας αυτού», σύμφωνα με την εντολή του Αιγεάτη, που ήθελε να τον βρει ζωντανό η νύχτα και «υπό κυνών κρεμάμενον βρωθήναι».

Όμως, ο Απόστολος τρία ολόκληρα ημερόνυχτα παρέμεινε κρεμασμένος στο σταυρό, χωρίς να παύσει «νουθετών και προτρέπων τα συρρέοντα προς αυτόν πλήθη». 18

Και ο Στρατοκλής, κάτω από το σταυρό, πάντα δίπλα στο διδασκαλό του, όταν τον έβλεπε να μειδιά ακόμη και στο σταυρό του έλεγε: «Τι ότι μειδιάς, δούλε του Θεού Πρωτόκλητε; μη τί γε ημάς πενθών δια το στερίσθαι σου ημάς;».

Και κατά το «Μαρτύριον» του Αποστόλου: Τι μειδιάς δούλε του Θεού, Ανδρέα; ο γέλως σου ημάς πενθεύν και κλαίειν ποιεί, ότι σου στερούμεθα». 19

Τέλος, «Μετά την σταύρωσιν, ο Στρατοκλής, Επίσκοπος Πατρών, έσπευσεν, ίν' αποσπάσει εκ του σταυρού το σώμα του Αποστόλου. Ο Αιγεάτης αντέστη το κατ' αρχάς, αλλά κραυγαζόντων και θορυβούντων των πολλών, συγκατένευσεν είτα, και ούτω, κατ' άλλους μεν ο Στρατοκλής μετά της Μαξιμίλλας, κατ' άλλους δε αύτη, η Μαξιμίλλα λύσασα ή αποκαθηλώσασα και αρώμασι πολυτίμοις αλείψασα το τίμιον του Αποστόλου σώμα ενεταφίασεν, εντός ιδίου μνήματος λιθίνου και παρά την θέσιν του σταυρικού μαρτυρίου, ήτοι πλησίον αιγιαλού».20

Αλλά, και κατά τον εγκωμιαστή του Αγίου Νικήτα: «Μετά την του Αποστόλου ένδοξον έξοδον, κλαιόντων απάντων και ανιωμένων επί τω χωρισμώ αυτού, ο ιερώτατος επίσκοπος Στρατοκλής άμα τη σώφρονι Μαξιμίλ-

λη προσελθών εξέλυσεν από του σταυρού το καρτερικόν αυτού και τίμιον σώμα και κατέθαψεν τούτο πάνυ τιμώς και σεβασμίως την αναγκαίαν επιμέλειαν αυτώ προσαγαγών... »21

«Τέλος ο Στρατοκλής και η Μαξιμίλλα, μέινατες μέχρι τέλους της ζωής των πιστοί εις την νέαν θρησκείαν, έκτισαν και (φροντιστήρια), το μεν δια τους άνδρας, το δε δια τας γυναίκας, αφού προηγουμένως εμοίρασαν τα υπάρχοντά των εις τους πτωχούς».22

Φυσικά και στους «Επισκοπικούς Καταλόγους», ως πρώτος επίσκοπος Πατρών φέρεται ο Στρατοκλής.

Δυστυχώς στο «Αγιολόγιον» της Εκκλησίας μας δεν περιλαμβάνονται οι Στρατοκλής και η Μαξιμίλλα. Όμως, στη συνείδηση των χριστιανών και μάλιστα των Πατρινών πρέπει να τιμώνται ως Άγιοι, αφού υπήρξαν οι πρώτοι πιστοί του Πρωτοκλήτου στην αχαϊκή γη, μέιναντες κοντά του μέχρι του μαρτυρικού θανάτου Αυτού.

-
1. Επιφανίου μοναχού (8^{ος} αι.) Migne P.C. 120, 244
 2. Ο «Ο Απόστολος Ανδρέας» Εν Πάτραις 1956, σελ. 24.
 3. Γρ. Τουρώνης. Το βιβλίον των θαυμάτων του μακαρίου Ανδρέου, σελ. 101, σημ.1.
 4. Βλ. προγ. Επιφανείου, P.C. σ. 120,245.
 5. Νικήτα, Εγκώμιον, 38 (Γρ. Τουρώνης, σελ. 123-124, σημ. 3).
 6. Βλ. προηγ. Τουρώνης, σελ. 129, σημ. 1
 7. Βλ. προηγ. P.C. 120,248.
 8. Π.Ν. Τρεμπέλα, σελ. 27.
 9. Βλ. αμέσως προηγ. Σελ. 27-28.
 10. Βιβλίο «Πράξεις και Περίοδοι» (Π. Ν. Τρεμπέλα, σελ. 28).
 11. Επιφανίου P.C. 120,248.
 12. Βλ. Γρηγορίου Τουρώνης, σελ. 130, σημ.1.
 13. Παν. Ν. Τρεμπέλα, σελ. 31.
 14. Αμέσως προηγ., σελ. 31.
 15. «Πράξεις και Περίοδοι» (Π.Μ. Τρεμπέλα, σελ. 36).
 16. Migue, P.C. 120, 249.
 17. Επιφάνιον, P.C. 120, 249-252
 18. Βλ. Πράξεις και Μαρτύριον... P.C. 2,1237.
 19. Βλ. P.C. 120, 1237.
 20. Στεφ. Θωμοπούλου, Ο Απόστολος Ανδρέας, Εν Αθήναις 1899, σελ. 31.
 21. Βλ. προηγ. Γρηγ. Τουρώνης, σελ. 136-137, σημ.2
 22. Βλ. Στεφ. Θωμοπούλου, σελ. 182

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΤΕΓΗ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ 61

ΤΗΛ. - FAX 2610.279807

Την Κυριακή 17 Φεβρουαρίου 2013 και ώρα 7.00 μ.μ. στην αίθουσα ομιλιών της Χριστιανικής Στέγης Πατρών, Παντανάσσης 61, θα ομιλήσει ο ομότιμος καθηγητής των Παιδαγωγικών του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Γεώργιος Κρουσταλάκης (απευθυνόμενος κυρίως σε νέα ζευγάρια) με θέμα:

“Γάμος και οικογένεια, δύο ομόκεντροι κύκλοι ζωής σε κρίση”

* Μετά την ομιλία θα ακολουθήσει συζήτηση

Αναπλαστική Σχολή

Πατρών (Ιωνίας 47)

Αύριο Κυριακή 10 Φεβρουαρίου '13 στις 7.00 το απόγευμα θα πραγματοποιηθεί ομιλία με ομιλητή τον Διάκονο Ιερόθεο Ανδρουτσόπουλο

Φώτιος & Ευφροσύνη Καραβίτη

OPTICAL CENTER

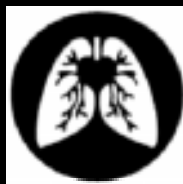
Παντανάσσης 43 και Κορίνθου
στον πεζόδρομο

Μειώσαμε τις τιμές σε γυαλιά ηλίου ή οράσεως,
όμως η ποιότητα παραμένει στο ύψος της!

Τηλ.: 2610/621.800 - 6945-783.799 ΠΑΤΡΑ

Ασημίνα Ζανιά Τσιμάρα

Ιατρός - Πνευμονολόγος

Αγίου Ανδρέου 195, Πάτρα

Τηλ.: 2613011057

Κιν: 6973417616

e-mail: azaniatsimara@gmail.com

28° Επιστημονικό-Παιδαγωγικό Συνέδριο

Τομέως Επιστημόνων «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ ΠΑΤΡΩΝ»

Με τη συμμετοχή άνω των 800 εκπαιδευτικών και επιστημόνων άλλων ειδικοτήτων πραγματοποιήθηκε το 28° Επιστημονικό-Παιδαγωγικό Συνέδριο που οργάνωσε ο τομέας επιστημόνων της Χριστ. Εστίας Πατρών και είχε ως γενικό θέμα:

«Σταυρική πορεία και ανάσταση του Γένους»

Οι εργασίες του Συνεδρίου περιελάμβαναν τις εξής εισηγήσεις:

α) «Διεθνής κρίση και εγχώρια πτώχευση», από την κ. Χρήστο Κατηφόρη, Οικονομολόγο-Διεθνολόγο.

β) «Η σύγχρονη Ελλάδα υπό το φως της Ιστορίας – το παράδειγμα των Βαλκανικών πολέμων», από τον κ. Γεώργιο Κουρκούτα, Φιλολόγο-Ιστορικό ερευνητή.

γ) «Η παιδεία αντίδοτο στην κρίση: Έναν δάσκαλο γιατί χανόμαστε», από την κ. Ευαγγελία Κουσκουλή, Δρ. Πανεπιστημίου Αθηνών, καθηγήτρια Εκπαιδευτηρίων Ελληνική Παιδεία.

δ) «Σταυρός και ανάσταση στην Οδύσσεια του σύγχρονου Ελληνισμού», - από τον κ. Σταύρο Μποζοβίτη, Θεολόγο – συγγραφέα.

Την έναρξη του συνεδρίου κήρυξε ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ.κ.ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ενώ το τίμησαν με την παρουσία τους ο βουλευτής κ. Ν. Νικολόπουλος, ο αντιδήμαρχος Πατρών κ. Χαρ. Στανίτσας, ο δημοτικός σύμβουλος κ. Σπ. Πολίτης.

Επίσης παρέστησαν ο Σχολικός Σύμβουλος κ. Δ. Δημακόπουλος ως εκπρόσωπος του Περιφερειακού Διευθυντή Εκπαίδευσης καθώς και πλήθος σχολικών Συμβούλων, στελεχών εκπαίδευσης και εκπαιδευτικών.

* Το συνέδριο μεταδόθηκε ζωντανά από τον Ρ/Σ της Ι. Μητροπόλεως Πατρών και το τηλεοπτικό κανάλι ΛΥΧΝΟΣ.

28° Παιδαγωγικό Συνέδριο Χριστ. Εστίας Πατρών ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

* **Ζούμε σήμερα** τις τραγικές συνέπειες της 3ης πτώχευσης του ελληνικού κράτους μετά την Ελληνική Επανάσταση. Η διεθνής χρηματοπιστωτική κρίση του 2007-8 υπήρξε μόνο αφορμή της ελληνικής πτώχευσης. Τα αίτια της όμως είναι βαθύτερα. Η οικονομική κρίση υπήρξε αποτέλεσμα της επί σχεδόν τέσσερις δεκαετίες κρίσεως της πολιτικής και της κοινωνίας, κρίσεως που εδράζεται στην κατάρρευση της παιδείας, των θεσμών και των αξιών.

* **Η μυωπική συμπεριφορά** και η απληστία πολιτικών, συνδικαλιστών, τραπεζών και ιδιωτών υπήρξαν οι βάσεις της οικονομικής κατάρρευσης της χώρας μας, ενώ η ατιμωρησία και οι ανάγκες διατήρησης του φαύλου πελατειακού κράτους εμποδίζουν τη λήψη των μέτρων εκείνων που θα οδηγούσαν στην έξοδο από την κρίση.

* «**Το πρώτιστον των παρ' ημίν αγαθών**», η Παιδεία, πάσχει, και ίσως είναι η κυριότερη αιτία της βαθείας κρίσεως και σήψεως της κοινωνίας. Οι νέες γενιές για δεκαετίες γαλουχήθηκαν με το δυτικό παιδευτικό μοντέλο, στηριγμένο στη λογικοκρατία, τον υλισμό και τον ατομισμό. Τούς προσφέρθηκε παιδεία χωρισμένη από την ελληνορθόδοξη παράδοση και αγωγή. Αποτέλεσμα ο θρίαμβος των παθών, ο μηδενισμός, η απαξίωση κάθε αξίας και η παντελής απουσία ήθους.

* **Η έξοδος από την κρίση είναι εφικτή**, και μάλιστα ταχύτερα των προσδοκιών μας, εάν εξασφαλίσουμε εντίμους ηγέτες, εθνική ομοψυχία, σχέδιο εθνικής στρατηγικής, επιστροφή στις αξίες που λειδορήσαμε (φιλοπατρία, εργατικότητα, τιμιότητα). Απελευθέρωση της δη-

μιουργικότητας και επινοικότητας του Έλληνα, κοινωνική δραστηριοποίηση των ανθρώπων της Εκκλησίας, της Παιδείας και του πνεύματος.

* **Ειδικώς στον τομέα της Παιδείας**, χρειαζόμαστε παιδεία όπως μάς την παρέδωσαν οι πατέρες μας, με σταθε-

ρό ελληνοχριστιανικό προσανατολισμό, που να άγει την ψυχή, να μορφώνει και να ελευθερώνει. Η ευθύνη του δασκάλου ως προς τούτο είναι τεράστια. Καλείται αυτός να ξανακεντρίσει την όρεξη για παιδεία και μάθηση στα απογοητευμένα σημερινά παιδιά, κάνοντας την εκπαιδευτική διαδικασία ελκυστική, «ψυχής πανηγύρι». Το καλούν οι καιροί, ο παιδαγωγός να αποβεί μεταλαμπαδευτής αξιών πολιτισμού και ανθρωπισμού στους νέους σήμερα.

* **Οι Έλληνες διαθέτουμε δύο θησαυροφυλάκια**, που αποτελούν πηγές αναγέννησης και ανάπτυξης εθνικής και παγκόσμιας: την ορθοδοξία και τον κλασικό ελληνισμό. Καλούμαστε στο να ανακαλύψουμε εκ νέου τούς θησαυρούς που κρύβουν οι δύο αυτοί ταμειευτρες και να εγκύψουμε στη μελέτη και προσοικειώσή τους. Αυτοί εξάλλου διαμόρφωσαν την όλη ιστορική μας πορεία και μεγαλουργία ανά τούς αιώνες.

* **Η παρούσα δυσκολία έχει φοβίσει πολλούς**, ώστε μερικοί καταπτοημένοι να θεωρούν ότι ο Ελληνισμός είναι πιά νεκρός. Όμως αυτό που εξωτερικά φαντάζει ως θάνατος, στην πραγματικότητα εγκυμονεί τη ζωή. Είναι ο κόκκος του σίτου, για τον οποίο ο Χριστός είπε ότι θάβεται στη γη και πεθαίνει, αλλά αυτός ο θάνατός του είναι ζωηφόρος, φέρνει τη μεγάλη καρποφορία.

Και ο Ελληνισμός μέσα από τον φαινομενικό θάνατο προετοιμάζεται από τον Θεό να συμβάλει ουσιαστικά στην ανάσταση του κόσμου. Να γίνει το προζύμι της μεγάλης αλλαγής, ώστε το φως της Ορθοδοξίας να λάμψει από το ένα μέχρι το άλλο άκρο της γης.

Η επιτροπή του Συνεδρίου

ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΔΟΧΟΥ

Πανηγυρική Θεία Λειτουργία στην Παναγία τη Γηροκομίτισσα

Την Ιερά Μνήμη του Συμεών του Θεοδόχου τιμούσε την περασμένη Κυριακή 3 Ιανουαρίου η Αγία μας Εκκλησία. Την ημέρα αυτή άγει τα ονομαστήριά του και ο Πρωτοσύγκελλος της Ι.Μ. Πατρών και Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Παναγίας Γηροκομιτίσσης, Αρχιμανδρίτης π.

Συμεών Χατζής.

Στην Θεία Λειτουργία προέστη ο π. Συμεών, ενώ συμμετείχαν οι Αδελφοί της Μονής, Αρχιμανδρίτες π. Χριστοφόρος Μείντας (προηγούμενος), π. Θεοδόσιος Τσιτισβός, π. Φιλόθεος Μαρούδας, π. Χρυσόστομος Μπαρούσης, π. Θεόκλητος Παντελίδης, π. Γεράσιος Παρακέντες, ο Πρωτοπρεσβύτερος (Δ/ντής των Ενόπλων Δυνάμεων του Χριστιανικού

Τομέως) π. Νικόλαος Γουρδούπης και οι Διάκονοι Ιωακείμ Σταματόπουλος, Κων/νος Θεοδωρόπουλος, Ιερόθεος Ανδρουτσόπουλος και Παΐσιος Γρίβας.

Τον Θείο Λόγο κήρυξε ο π. Φιλόθεος, ο οποίος τα τελευταία χρόνια ευρίσκεται στη Γερμανία για διδακτορικές σπουδές.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ π. ΦΙΛΟΘΕΟΥ

Ο νομομαθής Φαρισαίος ρωτά τον Ιησού χωρίς ευλάβεια και με πειρακτική διάθεση ποια είναι η πιο σπουδαία εντολή μέσα στον Νόμο του Θεού, όπως αυτός παραδόθηκε στους ανθρώπους.

Και αφού ως απάντηση έλαβε την προτροπή της ολοκληρωτικής προς τον Θεό αγάπης αλλά και αγάπη προς τον πλησίον όχι μικρότερη από αυτήν που τρέφουμε για τον εαυτό μας, θέτει και ο Χριστός μια ερώτηση σ' αυτόν και τους άλλους φαρισαίους που ήταν μαζί: τι πιστεύουν οι άνθρωποι πως είναι ο Χριστός, τίνος υιός είναι; Πρόκειται για μια ερώτηση που επανέλαβε, για να πάρει από όλους –πλην ενός– διαφορετικές και άστοχες απαντήσεις: απόγονος του Δαβίδ (δηλαδή κοινός θνητός, ιστορικό μόνον πρόσωπο) ο ίδιος ο Δαβίδ, ο Ηλίας, ο Μωυσής... και να εκπληρωθεί με την αντίλογια των απαντήσεων για το πρόσωπό Του η προφητεία που ειπώθηκε για τον ίδιο όταν ήταν βρέφος ακόμη, σαράντα ημερών.

Ο π. Φιλόθεος

Διότι, ο θεοδόχος Συμεών αυτά που μόλις ακούσαμε να συμβαίνουν στο ευαγγελικό ανάγνωσμα, 33 χρόνια πριν συμβούν, γνώρισε και προφήτευσε με έμπνευση του Αγ. Πνεύματος: την ταραχή, την απιστία, την απώλεια Φαρισαίων και Αρχιερέων του Νόμου, όσο και την αντίλογια, την θολή εικόνα και την σύγχυση για το πρόσωπό Του, που θα επικρατούσε.

Είναι να θαυμάζει κανείς πως τα πρεσβυτικά μάτια του Συμεών, στο βρέφος που κρατούσε έβλεπαν και ομολογούσαν αυτό, που δεν διέκριναν στον θαματοουργούντα, ευλογούντα και κηρύσσοντα εν λόγω, έργω και δυνάμει πολύ Χριστό, την λύτρωση από τα δεσμά της αμαρτίας και την θεότητα του προσώπου Του.

Να ποια ήταν τα επαληθευόμενα λόγια του Συμεών: **οὗτος κείται εις πῶσιν και ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ και εις σημεῖον ἀντιλεγόμενον.**

Αλλά τι κοινό μπορεί να έχει ο νομικός και ο θεοδόχος Συμεών; Είχαν τον Νόμο, τις εντολές του Θεού: τις γνώριζε ως νομομαθής ο πρώτος, ως Δίκαιος ο δεύτερος.

Και τι δεν είχε ο νομομαθής που είχε ο Δίκαιος, ώστε ο ένας να εκπειράζει και ο άλλος να δοξολογεί τον Χριστό; Δεν είχε ευλάβεια και δεν ήταν δίκαιος. Γι' αυτό και δεν ρωτάει για να μάθει, αλλά για να πειράξει. Το να είναι κανείς δίκαιος και ευλαβής σημαίνει να εφαρμόζει τον Νόμο του Θεού στην ζωή του και να προσλαμβάνει αυτόν τον Νόμο και τον λόγο με σεβασμό και ιεροπρεπή διάθεση. Αν κάποιος μιλάει για κάτι χωρίς να έχει βίωμα και ευλάβεια, τότε μπορεί να παραθέτει γνώσεις, δεν κάνει τίποτε άλλο όμως από το να περιγράφει σκιές, και πολλές φορές να μιλάει για το Φως, ενώ ο ίδιος ζει σε βαθύ σκοτάδι.

Ήταν Δίκαιος και Ευλαβής ο Συμεών, και προσδεχόμενος παράκλησιν του Ἰσραὴλ. Περίμενε με πόθο να έλθει η λύτρωση στον ισραηλιτικό λαό και τον σκέπαζε το Άγιο Πνεύμα, το οποίο του είχε αποκαλύψει στην καρδιά ότι πριν δει τον Χριστό, δεν θα τον έβρισκε ο θάνατος.

Όσο μεγάλη η χαρά, τόσο σκληρή η δοκιμασία του... Δεν ήταν εύκολο θεοδόχε να βλέπεις τα χρόνια να περνούν και

την εκπλήρωση να μην έρχεται. Δεν ήταν εύκολο ομήλικοι, φίλοι, συγγενείς και αγαπημένα πρόσωπα να εγκαταλείπουν τον κόσμο κι εσύ να απομένεις γερνώντας και να προσμένεις τον Λυτρωτή, εμπιστευόμενος την φωνή του Πνεύματος, που πολλά χρόνια πριν, σου είχε υποσχεθεί αυτήν την ευλογία.

Και δεν ανέμενες απλώς, αλλά παρέμενες δίκαιος. Και δεν εφαρμόζεις την Δικαιοσύνη μόνον, αλλά την τηρούσες με ευλάβεια. Όταν όλος ο λαός σου πρόδιδε τον Νόμο του Θεού και ασωτεύοντας σπαταλούσε την θεόδοτη κληρονομιά του, εσύ παρέμενες πιστός, κι ενώ το γήρας οδηγούσε πολλούς στην παραφροσύνη της ματαιότητας, εσύ γινόσουν ώριμος της χάριτος, και τα χέρια σου που δεν έπαυες να εκτείνεις εις ικεσίαν του Θεού σου, καθιστούσες έτσι θρόνο θεοδόχο.

Και δεν στάθηκε εμπόδιο στο διαρκές αυτό μαρτύριο της αναμονής, της υπομονής και της ταπεινώσης η θέα του Μεσσία ως βρέφος: όλοι περίμεναν Αυτόν ισχυρό και εξουσιαστή, κι εσύ αντίκρουσες άσημους γονείς να φέρουν βρέφος. Διότι πλέον από καιρό έβλεπες με τα μάτια της ψυχής σου και αντιλαμβανόσουν και διέκρινες όσα το σχέδιο του Θεού κρατούσε καλυμμένα από την απιστία και την εμπάθεια των ανθρώπων.

Αν τον ληστή λίγο προ του σταυρικού θανάτου, μη δίκαιο και μη ευλαβή, αλλά μετανοούντα κατέστησε ο Χριστός πρώτο κάτοικο του Παραδείσου, δίκαια λοιπόν, Δίκαιε, εσύ έγινες ο πρώτος τον οποίο προέπεμψε βρέφος μόλις ακόμα ο Χριστός με ψυχική χαρά και ευτυχία στην αιωνιότητα.

Όλη αυτή την υπομονή, όλη σου την προσμονή, τον ισόβιο κόπο στην εργασία των θείων εντολών αντιλαμβανόμαστε στα δοξολογικά σου λόγια που ζητείς πλέον την απόλυση, την αποδέσμευση της ψυχής σου από το σώμα, διότι εκπληρώθηκε ο λόγος της προφητείας και είδες με τα δικά σου

Ο π. Χριστοφόρος με τον π. Συμεών κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας

μάτια σαρκωμένο και ενανθρωπισθέντα τον Υιό και Λόγο του Θεού.

Όλη η Τριαδική υπόσταση φανερώνεται στη ζωή σου Άγιε: ο πατέρας, δια της εφαρμογής του Νόμου Του, το Άγιο Πνεύμα, δια της κατοικίας, προτροπής και επιφοίτησής Του, και ο Υιός, ενσαρκωμένος στην αγκαλιά σου.

Και άνοιξες τα μάτια του λαού σου λέγοντας, προφητεύοντας ότι η λύτρωση που έφερε ο Χριστός ήταν για όλα τα έθνη, όλους τους λαούς.

Έτσι λοιπόν μετέδωσες ως σε σκυτάλη τη χαρά και τον θαυμασμό που ένοιωσες, στην απείρανδρο Θεοτόκο και τον μνήστορα Ιωσήφ, που προσέθεσαν με θαυμασμό τα λόγια σου σε εκείνα που είδαν και άκουσαν ημέρες πριν από τους Αγγέλους και τους ποιμένες.

Παράλληλα με την τιμή της μνήμης του Αγ. Συμεών η Ιερά μας Μονή, αδελφοί προσκυνητές, εορτάζει μοναστικά το πρόσωπο του αγίου Καθηγουμένου αυτής, του Γέροντος Συμεών, του εξ Ιωαννίνων.

Και η εγκαταβιούσα περί αυτόν αδελφότητα προέτρεψε σήμερα να γίνει αναφορά στο πρόσωπο αυτό, που κάλεσε η Θεοτόκος Γηροκομίτισσα στο μοναστήρι της, και όρισε Ποιμένα των αφιερωμένων σε αυτήν μοναχών, και που η διάκριση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ.κ. Χρυσόστομου καθιστά Πρωτοσύγκελλο ταυτοχρόνως της Ιεράς μας Μητροπόλεως.

Ομολογώντας αυτό που ζούμε και βλέπουμε, θεωρούμε ευλογημένη την αδελφότητά μας αντικρίζοντας στο πρόσω-

*** Το μεσημέρι της περ. Κυριακής επισκέφθηκε το μοναστήρι για να ευχηθεί τα δέοντα στον Ηγούμενο και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, ο οποίος παρακάθησε και ευλόγησε την μεσημεριανή μοναστηριακή Τράπεζα.**

Στη φωτό, ο π. Συμεών ευχαριστεί τον Επίσκοπο και τους λοιπούς παρευρισκόμενους για την αγάπη τους προς το πρόσωπό του. Διακρίνονται επίσης, ο π. Φιλόθεος και ο κ. Χρίστος Χατζής, κατά σάρκα αδελφός του π. Συμεών. Να σημειώσουμε, ότι ήλθαν από τα Ιωάννινα και οι αδελφές του Γέροντος, καθώς και άλλοι συγγενείς για να του ευχηθούν.

πο του σептού Καθηγουμένου της, αρετές και χαρίσματα όμοια με αυτά που είχε ο θεοδόχος Άγιος Συμεών.

Η δικαιοσύνη και ευλάβειά του ξεχειλίζουν από την ίδια του την βιωτή. Έχουμε ζωντανό παράδειγμα και μπορούμε να δούμε σε αυτόν εφαρμοσμένες τις αρετές και τον Νόμο του Θεού, αλλά και το πνεύμα του Νόμου, το εμποτισμένο με προσήλωση και ταπεινώση. Ο Σεπτός Γέροντάς μας είναι πατέρας, ο οποίος μετουσιώνει αθόρυβα το μοναχικό μας σχήμα σε μοναχικό τρόπο. Πολλές φορές η απειρία και η αδυναμία μας τον καθιστούν εκούσιο Κυρηνάιο.

Δε θα βρίσκαμε ποθενά πιο εύγλωττο παράδειγμα εφαρμογής του σχετικού λόγου του Κυρίου, ο διακονών όλους ημάς να είναι ο Ηγούμενός μας.

Στις πολυκύμαντες δυσκολίες που αντιμετώπισε η Μονή τον είδαμε ειρηνικό, πιστό, ειλικρινή, ταπεινό, υπομόνευτο, ουδέποτε αγανακτούντα. Ανεξίκακο σε καιρούς και πειρασμικούς και πρόσωπα. Στην εγκατάλειψη, ακλόνητο.

Κάθε ένας αδελφός μπορεί να απαριθμήσει πολλές, διαφορετικές και, αν τις αθροίσει κανείς, εν τέλει θα έχει μέρος μόνο των ποικίλων αρετών του καθώς σε όλους στάθηκε και στέκεται πάντοτε με ειλικρινές ενδιαφέρον.

Και όχι μόνο τους αδελφούς τις Μονής και τους προσκυνητές, αλλά και το ίδιο το μοναστήρι εκ βάθρων ανακαίνισε.

Το μοναστήρι μας ήταν όλο ερειπωμένο, και οι αλλεπάλληλοι σεισμοί το είχαν καταστήσει ακατάλληλο για κατοικία. Το σημαντικό όμως είναι το ήθος που επέδειξε έναντι αυτής της ανακαίνισσης, όπου έπρεπε τελείως το μισό να γκρεμισθεί, και το υπόλοιπο να ενισχυθεί με ισχυρές στηρίξεις: απέφυγε οποιαδήποτε μορφή εράνου και προτίμησε να επωμισθεί όλο το βάρος της ευθύνης με την εξολοκλήρου λήψη δανείων, ώστε να μη επιφορτισθεί ο πιστός λαός, έστω και αν τότε ευημερούσε.

Ίδρυσε την Βιβλιοθήκη της Μονής, έχτισε Κειμηλιαρχείο ώστε να συγκεντρώνονται και να προστατεύονται τα βιβλία και τα κειμήλια της ιστορικής μας Μονής. **Ανακαίνισε τα παρεκκλήσια του Μοναστηριού,** περιέβαλε την Μονή με Μάνδρα, δάνοιξε χώρους στάθμευσης για την διευκόλυνση των προσκυνητών. Φροντίζει για την διατήρηση του φυσικού τοπίου πέριξ της Μονής και το προστατεύει από τον οικιστικό παραλογισμό. Ήδη έχει καταστήσει το μοναστήρι μας σε μεγάλο βαθμό ενεργειακά αυτόαρκες, με μέσα φιλικά προς το περιβάλλον. Και αν οι κόποι του χτες φτάνουν σε μας ως καρποί του σήμερα, ο Σεπτός μας Γέροντας δεν σταματά, αλλά **συνεχίζει αμείωτα το μεγάλο ανακαινιστικό του έργο,** με ρυθμό όχι μικρότερο της πνευματικής του προσφοράς.

Αλλά και η Ιερά Μητρόπολή μας χαίρει για τον Πρωτοσύγκελλό της. Διότι η ίδια η παρουσία του και εκεί, δεν αποπνέει την αίσθηση ανθρώπου έχοντος κάποιας μορφής εξουσία, αλλά βρίσκει κανείς στο πρόσωπό του τον άξιο συνεργάτη και αληθινό τιμητή του έργου του Ποιμένου μας. Όλες οι υποδείξεις και οι προτροπές που απευθύνει αποσκοπούν στην ευόδωση των οραμάτων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας.

Με βαθεία συναίσθηση και ταπεινή προσήλωση υποδεικνύει το πνεύμα της υπακοής στο έργο και στις υποδείξεις του Ποιμενάρχου μας, ώστε, όλες οι δυνάμεις, συντονισμένες, να αποδώσουν τους καρπούς της Ποιμαντορίας του, προς δόξαν Θεού.

Τέτοια είναι η συναίσθηση του καθήκοντος και η πειθαρχία του, που τον καθιστούν πρότυπο και σωτηγό διδάσκαλο αρετής.

Υπεραγία Θεοτόκε Γηροκομίτισσα, Σύν Συμεών τον θεοδόχο, Σκέπε, φρούρει, φύλαπτε Συμεών, Τον της Μάνδρας σου Ηγούμενον Και χάρισε αυτόν ημίν Εις στηριγμόν και καύχημα Επί πολλά έτη.

Ο ΑΟΙΔΙΜΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ (1939-2008)

113. Προβληματισμοί από την εξέλιξη της Γενετικής Τεχνολογίας, Αθήναι 1984.

114. Η κρίση ταυτότητος του Νεωτέρου Ελληνισμού, Αθήναι 1985.

115. Η διχασμένη προσωπικότητα της ελληνικής μας παιδείας, Αθήναι 1985.

116. Μπροστά στο σεξ με ευθύνη, Αθήναι 1985.

117. Οι “φέρουσες” ή “υποκαθιστώσες” μητέρες από χριστιανική άποψη, Αθήναι 1985.

118. Ρατσισμός: λεηλασία της ανθρωπίνης ψυχής, Αθήναι 1986.

119. Ελληνική Ορθοδοξία και εθνική αυτοσυνειδησία, Αθήναι 1986.

120. Σχεδίασμα αυτοκριτικής, Αθήναι 1986.

121. Παραθρησκευτικοί ολοκληρωτισμοί και ανθρώπινα δικαιώματα στην Ελλάδα, Αθήναι 1986.

122. Νεώτερες απόψεις περί ευθανασίας, Αθήναι 1986.

123. Ορθόδοξος Μυστικισμός, Βόλος 1987.

124. Η πρόκληση του 21ου αιώνα, Βόλος 1987.

125. Ο ρόλος του «Πρώτου» εις την Εκκλησίαν της Ελλάδος, Αθήναι 1987.

126. Προς μία αυτοδύναμη και ελεύθερη Εκκλησία στην Ελλάδα, Αθήναι 1987.

127. Ηλεκτρονικοί υπολογιστές και ανθρώπινα δικαιώματα, Αθήναι 1987.

128. Οι μεταμοσχεύσεις από χριστιανική άποψη, Βόλος 1987.

129. Το σύνδρομο της μοναξιάς και η κατά τους Πατέρες υπέρβασή του, Αθήναι 1988.

130. Όρος επιβίωσης, Αθήναι 1988.

131. Αντιρρησίες συνειδήσεως – θεολογική, συνταγματική, πολιτική και κοινωνική θεώρηση, Αθήναι 1988.

132. Τεχνητή γονιμοποίηση και χριστιανική Ηθική, Αθήναι 1988.

133. Βασικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα της Βυζαντινής Μουσικής, Αθήναι 1988.

134. Ερέθισμα αυτοσυνειδησίας – Ο ακέραιος και επίκαιρος Παπαδιαμαντικός λόγος, Αθήναι 1989.

135. Χρέος επώδυνον, Αθήναι 1989.

136. Προτάσεις για την αναβάθμιση της Εκκλησιαστικής Εκπαιδεύσεως, Αθήναι 1989.

137. Βασικά σημεία Ηθικής Ιατρικής Δεοντολογίας, Αθήναι 1989.

138. Η Ελλάδα στο στόχαστρο των ... Ελλήνων, Αθήναι 1990.

139. Τα “άθεα γράμματα” και η σύγχρονη πορεία του έθνους, Αθήναι 1990.

140. Τα δικαιώματα του παιδιού και οι παραβιάσεις των, Αθήναι 1990.

141. Έρευνες και πειράματα επί του εμβρύου, η ευρωπαϊκή πρακτική και μία Ορθόδοξη θέση, Αθήναι 1990.

142. Αμφισβητήσεις της συνταγματικότητας των νομοθετικών επιμβάσεων της Πολιτείας επί της Εκκλησίας, Θεσσαλονίκη 1990.

143. Τα Κανονικά Δίκαια Πνευματικού και Ηγουμένης εις τας Γυναικείας Μοναστικές Αδελφότητας, Θεσσαλονίκη 1991.

144. Τα προβλήματα της Ηνωμένης Ευρώπης και η συμβολή των χριστιανών νέων εις την αντιμετώπισίν των, Αθήναι 1991.

145. Σάλπισμα εγερτήριο, Αθήναι 1991.

146. Παιδεία: εσχάτη ώρα, Αθήναι 1991.

147. Η ελευθερία της θρησκευτικής συνειδήσεως στο Ισλάμ, Αθήναι 1991.

148. Διαθρησκευτική θεώρηση των μεταμοσχεύσεων, Αθήναι 1991.

149. Εκκλησία: η έσχατη ελπίδα της νέας γενιάς, Αθήναι 1991.

150. «Απέσβετο και λάλον ύδωρ». Για μια εθνική αφύπνιση, Αθήναι 1991.

151. Τα ανθρώπινα δικαιώματα των θρησκευτικών και εθνικών μειονοτήτων, Αθήναι 1992.

152. Εγκεφαλικός ή καρδιακός θάνατος; Αθήναι 1992.

153. Η συμβολή των ελλήνων Ιεραρχών της Μακεδονίας στην ευόδωση του «Μακεδονικού Αγώνα», Αθήναι 1993.

154. Συνέλληνες, πώς εφθάσαμεν εδώ; Αθήναι 1993.

155. Η Εκκλησία μπροστά στην πρόκληση του AIDS. 8 σημεία προσέγγισης, Αθήναι 1993.

156. Το δικαίωμα των προσφύγων στο Άσυλο και η ξενοφοβία. Η άποψη της Εκκλησίας, Αθήναι 1993.

157. Τάξις Εσπερινού, Όρθρου και Θ. Λειτουργίας ιεουργούντος Αρχιερέως, Βόλος 1993.

158. «Να σας ζήσει», Αθήναι 1993.

159. «Καλοστεριωμένοι», Αθήναι 1993.

160. Εκ του θανάτου εις την ζωήν, Αθήναι 1993.

161. Καταστροφικές λατρείες, Αθήναι 1994.

162. Ο απάνθρωπος Ανθρωπισμός του κόσμου και ο Θεάνθρωπος Χριστός της Ορθοδοξίας – Μία αντιπαράθεση σε αναφορά προς τον Ντοστογιέφσκυ, Αθήναι 1994.

163. Οι δέκα φαραωνικές πληγές της ελληνικής Παιδείας, Αθήναι 1994.

164. «Ανάρμοστος» προσηλυτισμός και θρησκευτική ελευθερία κατά την νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Αθήναι 1994.

165. Το δικαίωμα σε έναν αξιοπρεπή θάνατο, Αθήναι 1994.

166. AIDS: «Αληθεύοντες εν αγάπη» – Για μια στάση ευθύνης, συλλογικής και ατομικής, Αθήναι 1994.

167. Η Ευρώπη των πνευματικών αξιών και ο ρόλος των ελλήνων Ορθοδόξων και της Παιδείας μας, Αθήναι 1995.

168. Αντιρρησίες συνειδήσεως. Η ευρωπαϊκή δικαϊκή πρακτική, Αθήναι 1995.

169. Κλωνοποίηση και DNA: στην υπηρεσία της ζωής ή του ολέθρου; Αθήναι 1995.

170. Πώς περνούν οι Έλληνες την Κυριακή τους; Βόλος 1995.

171. Πώς πρέπει να στεκόμαστε μέσα στην Εκκλησία; Βόλος 1995.

172. Τα ναρκωτικά: η μάλιστα που “πουλάει”, Βόλος 1996.

173. Το Πρόσφορο – Το Αντίδωρο, Βόλος 1995.

174. Γιατί ανάβουμε καντήλι στο σπίτι, κερι στην Εκκλησία; Βόλος 1996.

175. Το κάπνισμα: ένας γλυκός τύραννος ή ένας ακριβοπληρωμένος φονιάς; Βόλος 1996.

176. Το Ορθόδοξο Ήθος: προοπτικές ποιοτικής αναβάθμισης της ζωής μας, Αθήναι 1996.

177. Το αλλοτριωμένο σωφρονιστικό μας σύστημα, Αθήναι 1996.

Του π. Ευαγγέλου Κ. Πριγκιπάκη, Δρ. Θ.

θήναι 1996.

178. Το ιατρικό απόρρητο: η έκταση της εφαρμογής του και τα νέα ηλεκτρονικά δεδομένα που του αποτελούν, Αθήναι 1996.

179. Ο 4ος πυλώνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Αθήναι 1996.

180. Η σύγχρονη θεωρία του Huntington και η δική μας θέση, Αθήναι 1997.

181. Η προσέλευση στη Θεία Μετάληψη, Βόλος 1997.

182. Ευγονική, ηθικοί προβληματισμοί και προοπτικές, Βόλος 1997.

183. Η Συνθήκη Σένγκεν εν σχέσει με τα ανθρώπινα δικαιώματα και την θρησκευτική ελευθερία, Βόλος 1997.

184. Τα θαύματα ως θεραπευτική πρακτική στο Βυζάντιο, Αθήναι 1997.

185. Ο τέταρτος πυλώνας. Ο Ελληνισμός και η Ευρώπη, Αθήναι 1997.

186. Μετα-νεωτερικότητα, ολιστική παγκοσμιότητα υπό το φως της Ελληνορθοδοξίας, Αθήναι 1998.

187. Η Ορθοδοξία, όρος επιβίωσης του ελληνισμού, Βόλος 1998.

188. Λόγος ευθύνης, Αθήναι 1999.

189. Από χύμα και ουρανό, Αθήναι 1999.

190. Ορθόδοξον Ήθος, Αθήναι 2000.

191. Μηνύματα Πίστεως, Αθήναι 2000.

192. Το πνεύμα μη σβέννυτε, Αθήναι 2003.

193. Ελληνισμός προσήλυτος: η μετάβαση του ελληνισμού από την αρχαιότητα στον χριστιανισμό, Αθήναι 2004.

194. Πέρα από το σύνορο, Αθήναι 2006.

195. Η αλήθεια για τα μάγια, Αθήναι 2006.

196. Η Β΄ Παρουσία, Αθήναι.

197. Η μετά θάνατον ζωή, Αθήναι. Και

II. Τα άρθρα

198. «Διδάγματα Χριστουγέννων», Εφημέριος ΙΔ΄ (1966) 996-999.

199. «Το 1965 ελεγχόμενο», Εφημέριος ΙΔ΄ (1967) 6-9.

200. «Γνωριμία με τον Ορθόδοξο Μοναχισμό», Εφημέριος ΙΔ΄ (1970) 484-488, 521-525, 607-608, 632-636, 660-662 ΙΘ΄ (1971) 20-23, 49-53, 79-80, 112-114, 159-161, 265-268, 308-310, 343-345, 375-377, 470-471, 535-538, 694-700, 743-750 • Κ΄ (1972) 28-34, 111-116, 176-180, 234-238, 330-334, 395-398, 436-439, 660-664, 700-704, 745-748 • ΚΑ΄ (1973) 24-28, 85-88, 142-144, 190-191, 239-242, 289-293, 350-351, 387-391, 434-436, 481-485, 575-578.

201. «Μπροστά στα συμπτώματα της εποχής», Εφημέριος ΙΗ΄ (1970) 304-307.

202. «Η συμβολή των μετά την Άλωση μονών και μοναχών εις την Εθνικήν Παλιγγενεσίαν», Θεολογία ΜΒ΄ (1971) 207-228.

203. «Στιγμιότυπα. Από την περιοδείαν του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών Ιερωνύμου στα ακριτικά χώματα», Εφημέριος ΙΘ΄ (1971) 566-574.

204. «Προσκύνημα οφειλές» εις Αγίαν Λαύραν – Μέγα Σπήλαιον», Εφημέριος Κ΄ (1972) 639-649.

205. «Ο μοναχικός βίος εις την νεωτέραν Ελλάδα», Εφημέριος ΚΑ΄ (1973) 677-681 • ΚΒ΄ (1974) 74-77, 156-160, 221-224, 270-274, 332-337, 398-402, 443-446, 473-476, 537-542, 603-605, 650-651, 682-684 • ΚΓ΄ (1975) 19-20, 43-44, 90-92, 123-125, 170-174, 202-203, 233-236, 266-267, 301-302, 330-331, 361-363, 397-398, 428-429 • ΚΔ΄ (1976) 20-22, 59-60, 123-125, 154-155, 203-204, 235-237, 299-300, 334-336, 365-367, 400-401, 429, 430 • ΚΕ΄ (1977) 13-14, 51-52, 83-84, 115-116, 146-148, 179-180, 210-211, 243-246, 282-284, 315-317, 349-351, 406-409, 467-470 • ΚΣΤ΄ (1978) 16-21, 67-69, 151-154, 175-176, 223-224, 268-269, 306-

308, 472-473, 521-523, 555-557.

206. «Οδοιπορικών της επισήμου επισκέψεως του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Σεραφείμ Α΄ και της συνοδείας αυτού εις Φανάριον» (16-22 Μαρτίου 1974)», Εκκλησία ΝΑ΄ (1974) 165-177, 212-236.

207. «Η περί χριστολογίας διδασκαλία του εν αγίοις πατρός ημών Ιωάννου Δαμασκηνού (εκ του Γ Βιβλίου της εαυτού Εκδόσεως ορθοδόξου πίστεως)», Εκκλησία ΝΒΑ΄ (1975) 150-152, 196, 217-218, 237-239, 334-336, 372-374 • ΝΓΑ΄ (1976) 33, 70-72.

208. «Το θεϊόν βάπτισμα κατά τους ιερούς της Εκκλησίας κανόνες», Εκκλησία ΝΓΑ΄ (1976) 132-133, 166-167, 188-190, 211-213, 235-237, 268-270, 319-320, 383-384, 420-422, 445-446.

209. «Γνώμαι περί του αυτομάτου διαζυγίου. Επαγρύπνησις και ευθύνη», Εφημέριος ΚΕ΄ (1977) 545-550.

210. «Η Εκκλησία ενώπιον των συγχρόνων ρευμάτων», Εκκλησία ΝΕΑ΄ (1978) 523-535.

211. «Πολιτικός γάμος και Εκκλησία», Εκκλησία ΝΣΤΑ΄ (1979) 300-303.

212. «Ο ρόλος της Ορθοδοξίας στην σύγχρονη πορεία του έθνους», Εκκλησία ΝΖΑ΄ (1980) 105-107.

213. «Παρατηρήσεις επί του Σχεδίου Νόμου “Περί τροποποιήσεως διατάξεων του Αστικού Κώδικος προς εφαρμογήν της κατά άρθρον 4 παρ. 2 του Συντάγματος ισότητος δικαιωμάτων και υποχρεώσεων Ελλήνων και Ελληνίδων», Εκκλησία ΝΖΑ΄ (1980) 300-312.

214. «Χριστός ναι, Εκκλησία όχι», Εφημέριος ΚΘ΄ (1981) 2.

215. «Κοντά στους νέους. Η ευθύνη των νέων μας», Εφημέριος ΚΘ΄ (1981) 123.

216. «Ο Ορθόδοξος Μοναχισμός», Εφημέριος ΚΘ΄ (1981) 210.

217. «Εκκλησία και πολιτικός γάμος», Εκκλησία ΝΘΑ΄ (1982) 41-56.

218. «Νεοελληνική παιδεία και ελληνορθόδοξη αγωγή», Εκκλησία ΞΑ΄ (1983) 64-68.

219. «Λιμός επερχόμενος», Εκκλησία ΞΑΑ΄ (1984) 114-119.

220. «Η ισότητα των δύο φύλων εξ επόψεως Ορθοδόξου», Εκκλησία ΞΒΑ΄ (1985) 666-668 • ΞΓΑ΄ (1987) 209-210.

221. «Η συμμετοχή της Εκκλησίας της Ελλάδος εις το Forum διά την ειρήνην», Εκκλησία ΞΔΑ΄ (1987) 209-210.

222. «Ηθικά και δεοντολογικά προβλήματα στην τεχνητή γονιμοποίηση. Θεολογική – εκκλησιαστική άποψη», Εκκλησία ΞΕΑ΄ (1985) 345-347, 375-377.

223. «The role of “Protos” or Primate in the Church of Greece», Θεολογία ΝΘ΄ (1988) 230-245.

224. «Ιωάννου Μ. Κονιδάρη, Ο Νόμος 1700/1987 και η πρόσφατη κρίση στις σχέσεις Εκκλησίας και Πολιτείας, Αθήνα 1986» (βιβλιοκριτική), Θεολογία ΝΘ΄ (1989).

6. Η ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΚΑΙ Η ΚΟΙΜΗΣΗ

Η πολυσχιδής και τόσο καρποφόρα εκκλησιαστική δραστηριότητα του αοιδίμου Αρχιεπισκόπου ανακόπηκε όμως απότομα στις 9 Ιουνίου 2007, με την εισαγωγή του στο «Αρεταίειο» Νοσοκομείο των Αθηνών με πόνους στο πεπτικό σύστημα και υψηλό πυρετό. Υποβλήθηκε σε χειρουργική επέμβαση η οποία έδειξε ότι πάσχει από καρκίνο στο παχύ έντερο και στο ήπαρ. Ο καρκίνος στο παχύ έντερο αντιμετωπίστηκε, όμως αυτός του ύπατος ήταν επικίνδυνος και κρίθηκε απαραίτητο να αντιμετωπιστεί με μεταμόσχευση στις Η.Π.Α. Στις 18 Αυγούστου αναχώρησε για το Μαϊάμι με την παράκληση προς το λαό του Θεού να προσευχεται γι’ αυτόν. Όμως η μεταμόσχευση δεν κατέστη δυνατή και επέστρεψε στην Ελλάδα στις 26 Οκτωβρίου. Από τότε άρχισε η πορεία προς το τέλος. Η κατάσταση της υγείας του γνώριζε συνεχή επιδείνωση, την οποία αντιμετώπιζε με θάρρος και προσευχή, όσπου την παραμονή της κοιμήσεώς του, κατάκοιτος πλέον και προαισθανόμενος την έλευση του θανάτου, ζήτησε να τελεσθεί το μυστήριο του ιερού Ευχελαίου. Στις 5.15΄ π.μ. της επομένης, Δευτέρας 28 Ιανουαρίου 2008, ο Αρχιεπίσκοπός μας γαλήνιος και έτοιμος πνευματικά παρέδωσε ήσυχα, ανάμεσα στα πνευματικά του παιδιά, την ψυχή του στα χέρια του Θεού, προσδοκώντας «ανάστασιν νεκρών και ζωήν του μέλλοντος αιώνος». Η κηδεία του την Πέμπτη 31 Ιανουαρίου, υπήρξε πάνδημη. **Ολόκληρος ο ελληνικός λαός υποκλίθηκε στο φέρετρό του Μεγάλου Εκκλησιαστικού Άνδρα, καταθέτοντας άνθη ευλαβείας, σεβασμού και ευγνωμοσύνης για την μεγάλη του προσφορά στην Εκκλησία και την Ελλάδα.** «Εφυγε αγωνιστής και δυνατός, χαμογελαστός σα μικρό παιδί και βαθύτατα συγκινημένος από την αγάπη που του έδειξαν απλοί άνθρωποι, κατά τη διάρκεια της περιπέτειάς του, φίλοι αλλά και εχθροί, οι οποίοι αναγνώρισαν ότι ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ήταν ένας πραγματικός ηγέτης με όραμα για την Εκκλησία, αλλά ταυτόχρονα ένας άνθρωπος με μεγάλη ψυχή». **Ας είναι αιωνία η μνήμη του !!!**

Γ΄ ΜΕΡΟΣ ΤΕΛΟΣ

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ (170 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΟΥ)

Με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 170 ετών από την κοίμηση του Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, τελέστηκε στην Πάτρα, στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό της Ευαγγελιστρίας, Ιερό Μνημόσυνο, την Κυριακή 3/2/2013, χοροστατώντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου, ο οποίος ετέλεσε και την Θεία Λειτουργία.

Ο Μητροπολιτικός Ναός κατεκλύσθη από πλήθος κόσμου, ενώ έδωσαν δυναμική παρουσία οι Αρκάδες, των οποίων ο εν Πάτραις Σύλλογος είχε αναλάβει τα της

θεία του αγώνα και μεγίστη παρακαταθήκη για τους Έλληνες όλων των εποχών.

Εν συνεχεία είπε: «Ελάτε τώρα να πάμε νοερά στην Τριπολιτσά, στην μεγάλη της πόλεως Πλατεία, όπου ο ανδριάς του Κολοκοτρώνη, να γονατίσω-

ετοιμασίας του Μνημοσύνου.

Ο Σεβασμιώτατος σε μια συγκλονιστική και συγκινητική συγχρόνως ομιλία του, αναφέρθηκε στην προσωπικότητα του μεγάλου πολέμαρχου, του ανεπανάληπτου πατριώτη και απελευθερωτού της Πατρίδος μας, **Θεοδώρου Κολοκοτρώνη**, του οποίου η φωνή και η παρακαταθήκη, είναι επίκαιρες σήμερα παρά ποτέ.

Σε χρόνους και καιρούς δύσκολους για την Ελλάδα, η ηγετική και αγωνιστική μορφή του Γέρου του Μωρηά, εμπνέει καθοδηγεί και ελέγχει. Ο λόγος του, «**είπαμε πρώτα υπέρ πίστεως και ύστερα υπέρ πατρίδος**», αποτελεί εγερτήριο σάλπισμα για τις υπνώττουσες συνειδήσεις των Νεοελλήνων.

Ο Σεβασμιώτατος μέσα σε μια συναισθηματικά φορτισμένη ατμόσφαιρα (από τα μάτια πολλών έτρεχαν δάκρυα), ανέφερε σε σημεία - σταθμούς της ζωής του Κολοκοτρώνη, που έχουν σημαδέψει την Ιστορία της Ελλάδος.

Οδήγησε νοερά τον Πατραϊκό Λαό, στο Λιμπούσι, όπου τα πατρογονικά των Κολοκοτρωναίων, στην Αλωνίσταινα όπου αναπαύεται η ηρωική μάνα του Θεοδώρακη, Ζαμπέτα (Ελισάβετ) Κολοκοτρώνη, στην Ζάκυνθο, στο Βαλτέτσι όπου Εκκλησιά αφιερωμένη στην Παναγία μας έκτισε μετά την νίκη (13 Μάη 1821), στο Χρυσοβίτσι όπου ο Γέρος γονάτισε με κλάματα παρακαλώντας την Παναγία, για να σώσει την Ελλάδα, στην Επάνω-Χρέπη και στην Τριπολιτσά, που την απελευθέρωσε σηματοδοτώντας έτσι την πορεία και την έκβαση του αγώνα για την λευτεριά. Μετέφερε τον Λαό, νοερά, στο Ανάπλι (Ναύπλιο) για να παρακολουθήσει την δίκη και καταδίκη του Κολοκοτρώνη.

Την ομιλία του ο Ιεράρχης, διάνθισε με λόγια από την λαϊκή μούσα, η οποία συνόδευσε δοξαστικά αλλά και πονεμένα τον Κολοκοτρώνη σε κάθε πτυχή της ζωής του, επιτεινόντας έτσι την συγκίνηση που επικρατούσε στον Ιερό Ναό κατά την διάρκεια του Μνημοσύνου και της ομιλίας.

Δεν παρέλειψε να αναφερθεί στην ομιλία του Κολοκοτρώνη στην Πνύκα, η οποία είναι μνημείο για την αλή-

με ευγνωμόνως ευχαριστούντες αυτόν για τους υπέρ της πίστεως και της φιλάτης ημών Πατρίδος αγώνας και για την ελευθερία που μας χάρισε. Ελάτε να γονατίσουμε εκεί όπου, πλέον φυλλάσσονται τα λείψανα του Κολοκοτρώνη, ως Θησαυρός ιερός και κληρονομιά βαρεία για την Ελλάδα».

Αφού ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην τραγική κατάσταση στην οποία ευρίσκεται η χώρα μας, η οποία κατάσταση είναι αποτέλεσμα της πνευματικής ραστώνης των Ελλήνων, της απεμπολήσεως των ηθικών αξιών, της αρνήσεως της πατροπαράδοτης ευσέβειας και της αγάπης προς την Πατρίδα μας, ως και της εύκολης και τρυφλής ζωής που κάναμε τα τελευταία χρόνια, ως μη ώφελεν, εκάλισε όλους να αναλάβουν τις ευθύνες τους, από τους κυβερνώντες μέχρι τον τελευταίο πολίτη, με το χέρι στην καρδιά και με συνείδηση ευθύνης έναντι αυτού του τόπου, έναντι του παρελθόντος, του παρόντος και κυρίως του μέλλοντος και να προχωρήσουμε με ενότητα και ομόνοια, αν θέλωμε να βγούμε σε αναψυχή από την πολυεπίπεδη κρίση που ταλανίζει την Πατρίδα μας, γιατί όπως είπε ο Κολοκοτρώνης, «**χωρίς ομοψυχία ποτέ σπίτι δεν χτίζεται, ούτε και τελειώνει**».

Ο Σεβασμιώτατος κατέληξε με απόσπασμα από τον επικήδειο στον Κολο-

κοτρώνη, ο οποίος εκφωνήθηκε στον Ιερό Ναό Αγίας Ειρήνης, οδού Αιόλου Αθηνών, από τον μεγάλο Ιεροκήρυκα Κωνσταντίνο Οικονόμο των Εξ Οικονόμων, ως εξής:

«**Δώμεν αδελφοί την χάριν ταύτην. Δεύτε και συνάψωμεν τας εγκαρδίους ημών δεήσεις, ευχόμενοι προς τον Θεόν των ελέους υπέρ αυτού. Ω Θεέ**

το το πανάγιον σου Όνομα. Άφες αυτό Κύριε πάσας τας ανομίας, ο την πίστιν αποδεξάμενος του εκατοντάρχου και πάσι τοις χρεωφειλέταις του δανείου των πολλών του θείου σου νόμου παραβάσεων χαριζόμενος. Κύριε ο Θεός ημών, ο τους δικαίους αγαπών και τους αμαρτωλούς ελεών, το έλεός σου επικαλούμεθα προς σε οι λειτουργοί σου, προς σε πας ο Λαός σου, προς σε μετά πίστεως εκβώμεν, ο Θεός συγχωρήσαις αυτά, ο Θεός συγχωρήσαις αυτά.

Και σεις θάλασσαι και νήσοι και όρη και κοιλάδες και φρούρια και πολυημένων μαχών παλαιστραι αντηβοάται εις αιώνας το Όνομά του.

Συ δε σοΐδιμε Κολοκοτρώνη, της απολυτρώσεως

των πνευμάτων και πάσης σαρκός, ω γένους θνητού τε και αθανάτου και πάσης αοράτου και ορατής φύσεως δημιουργέ, ήλιε δόξης αιδίου, και αέναε πηγή της αθανασίας, επάκουσον ημών δεομένων σου και ανάπαυσον την ψυχήν του δούλου σου Θεοδώρου, εν τόπω φωτεινώ, εν χώρα ζωδικαίων, παριδών τας αμαρτίας αυτού. Πολλά την Εκκλησίαν ηγάπησε και πάντοτε πιστώς επεκαλεί-

μας γενναίε πρωταγωνιστά, αλυποτάτην αιώνιον και μακαρίαν ευφραίνου ευφροσύνην».

Μετά το πέρας του Μνημοσύνου όλος ο Λαός έψαλε τον Εθνικό Ύμνο.

**Φιλόλογος καθηγητής
παραδίδει μαθήματα
σε μαθητές
Γυμνασίου - Λυκείου.
Τηλέφωνο επικοινωνίας:
2610/620.860 - κιν.:
6937487073**

**ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ
ΠΑΤΡΩΝ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ**

* Στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πατρών τελείται καθημερινά Θεία Λειτουργία από 6.30 π.μ. έως 8.30 π.μ.

* Τετάρτη βράδυ 9.30 -12.30 Μικρά Αγρυπνία.

* Πέμπτη εσπέρας τελείται Εσπερινός και Ιερά Παράκλησις στην Παναγία μας ή στον Όσιο Αρσένιο και ακολουθεί σύντομο Κήρυγμα, από ώρα 5.00 - 6.30 μ.μ.

Αρχαία και άγνωστα μοναστήρια του Αγίου Όρους (6)

156. Μονή του τιμίου Σταυρού· η σημερινή μονή Ξηροποτάμου, διότι η 14η Σεπτεμβρίου είναι η μία από τις δύο κύριες πανηγύρεις της.

157. Μονή του αγίου Στεφάνου· είναι η σημερινή μονή Κωνσταντινίου· σε παλαιά έγγραφα αναφέρεται επίσης ως Κασταμονίτου και ως μονή του Κωνσταντίνου.

158. Μονή της Στροβηλαίας ή της υπεραγίας Θεοτόκου της Στροβηλαίας· αναφέρεται σε κείμενα του 11ου αιώνας· αργότερα προσαρτήθηκε στην μονή Χιλιανδαρίου.

159. Μονή του Σφραντζή· η αρχαία μονή του Θεσσαλονικέως (βλέπε λήμμα).

160. Μονή του Σωτήρος Παντοκράτορος· η σημερινή μονή Παντοκράτορος, επειδή το καθολικό της γιορτάζει στην μεταμόρφωση του Κυρίου.

161. Μονή του Σωτήρος Χριστού και του Φιλανθρώπου Σωτήρος Χριστού· αναφέρεται σε παλαιά κείμενα και ονομάζεται έτσι η σημερινή μονή Εσφιγμένου ως πανηγυρίζουσα στην εορτή της αναλήψεως του Κυρίου. Αναφέρεται επίσης και ως μονή Εσφαγμένου ή Σφιγμένου 'γ Σιγμένου κατά παραφθοράν της κύριας επωνυμίας.

162. «Μονή» του Σωτήρος ή του Δωροθέου· αναφέρεται σε πηγές του 11ου αιώνας.

Σχέδιον της μονής Ξηροποτάμου Αγίου Όρους

163. Μονή των αγίων Τεσσαράκοντα· η σημερινή μονή Ξηροποτάμου, διότι η 9η Μαρτίου είναι η μία από τις δύο κύριες πανηγύρεις της.

164. «Μονή» Τιβιβίτου· (το όνομα είναι αβέβαιο)· αναφέρεται σε κείμενα του 11ου αιώνας.

165. «Μονή» Τολματά· αναφέρεται σε πηγές του 11ου αιώνας χωρίς άλλες πληροφορίες.

166. Μονή ή λαύρα του Τορνάρη· αναφέρεται σε πηγές του 11ου αιώνας. Η ακμή της τοποθετείται μεταξύ 10ου και 12ου αιώνας. Ίσως να ταυτίζεται με κάποια άλλη ονομασία· δεν βρέθηκαν σαφή στοιχεία.

167. Μονύδριον (ή σκήπη) της Αγίας Τριάδος· δεν υπάρχουν επαρκείς μαρτυρίες για την ιστορία του μονυδρίου, αλλά αναφέρεται ότι τον 12ο αιώνα χρησίμευσε ως τόπος ασκήσεως του αγίου Σάββα του κίτορος της μονής Χιλιανδαρίου. Αργότερα έγινε σκήπη, σταδιακά όμως εξέπεσε

Η σκήπη της αγίας Τριάδος ερειπωμένη. Φωτογραφία από το διαδίκτυο.

στην βαθμίδα του «κελλίου». Από το 1850 είχε καταστραφεί ολοσχερώς. Στην σκήπη υπήρχαν τρεις ναοί, της αγίας Τριάδος, του γενεσίου της Θεοτόκου, και του αγίου Δημητρίου. Σήμερα είναι ερειπωμένη και αποτελεί εξάρτημα (κελί) της μονής Χιλιανδαρίου.

168. Μονή Τριπολίτου· αρχαία μονή του Αγίου Όρους που αργότερα προσαρτήθηκε στην μονή Βατοπεδίου.

169. Μονή Τροχαλά ή Τριγαλά· παλαιά μονή στο Άγιον Όρος. Η ακμή της τοποθετείται μεταξύ 10ου και 12ου αιώ-

νος. Προσαρτήθηκε στην μονή Βατοπεδίου και αναφέρεται ότι κατεστράφη περί τον 13ο αιώνα.

170. «Μονή» του αγίου Τρύφωνος· αναφέρεται σε πηγές του 11ου αιώνας χωρίς άλλα στοιχεία.

171. Μονή της Υπαπαντής· η σημερινή μονή αγίου Παύλου, επειδή το καθολικό της πανηγυρίζει στις 2 Φεβρουαρίου. Βλέπε και μονή Θεοτόκου Αγιοπαυλίτισσης.

172. Μονύδριον του αγίου Υπατίου ή Κάζαρη· αναφέρεται σε πηγές του 11ου αιώνας. Το 1471 με έγγραφο του πρώτου και της συνάξεως των Καρυών παραχωρήθηκε στην μονή Κωνσταντινίου. (βλέπε και μονύδριον του Κατζέρη).

173. Μονή του Φακινού (ή Φακηνού)· αναφέρεται στο 2ο τυπικόν του Αγίου Όρους (1045).

Η ακμή της τοποθετείται μεταξύ 10ου και 12ου αιώνας. Μαρτυρείται επίσης πύργος του Φακηνού, πιθανώς παλαιότερος του 15ου αιώνας, που ανήκει στην Παντοκράτορος. Σε έγγραφο του 1536 μαρτυρείται ότι η μονή του Φακινού ήταν πλέον ερημωμένη από ετών, και η περιοχή της διενεμήθη μεταξύ των μονών Παντοκράτορος και Σταυρονικήτα.

174. Μονή του Φαλακρού· αναφέρεται στο 2ο τυπικόν του Αγίου Όρους (1045), σε κείμενο του 1142 και αλλού. Σύμφωνα με κείμενο του 11ου αιώνας παραχωρήθηκε τότε ως μετόχιο της μονής Ξενοφώντος, αλλά από τον 16ο αιώνα ανήκει στην μονή Παντοκράτορος. Σήμερα υπάρχει ένας πύργος του Φαλακρού, υπόλειμμα πύργου των μέσων του 11ου αιώνας.

175. Μονή του Φιλαδέλφου ή του Φιλαδελφέως· αναφέρεται σε έγγραφο του 1001, στο 2ο τυπικόν του Αγίου Όρους (1045) και αλλού. Το 1334 προσαρτήθηκε στην μονή Κουτλουμουσίου.

176. Κελλί του Φιλογονίου ή Φιλογόνη (και Φιλογόνου) ή του θεοδόχου Συμεών· ήταν κελλί στην περιοχή των Καρυών, το οποίο ιδρύθηκε πιθανόν από τον ιερομόναχο Φιλογόνιο, εκκλησιάρχη των Καρυών κατά το 1356. Ανήκε στην λαύρα του Πρωτάτου, αλλά το 1492 αναγνωρίστηκε ελεύθερον και αυτοδέσποτον, πλην συνέχισε να χαρακτηρίζεται ως κελλίον. Για ένα διάστημα έγινε εξάρτημα της μονής αγίου Παύλου, και μετά επεστράφη στην δικαιοδοσία του πρώτου. Αναφέρεται ότι αργότερα ωνομάστηκε κελλί της Υπαπαντής.

177. «Μονή» του Χαίροντος· η ονομασία αναφέρεται σε πηγές του 11ου αιώνας.

178. Μονή του Χάλδου· αρχαία μονή του Αγίου Όρους που αναφέρεται σε πηγές του 11ου αιώνας και αργότερα προσαρτήθηκε στην μονή Ιβήρων. Αναφέρεται και ως μονή του αγίου Σάββα του Χάλδου (αν δεν πρόκειται περί τυπογραφικής αβλεψίας).

Μονή Χαλκέως· αρχαία μονή του Αγίου Όρους, που αργό-

Η βατοπεδινή σκήπη του αγίου Δημητρίου. Στην ίδια περιοχή έκειτο η αρχαία μονή του Χαλκέως. Φωτογραφία από το διαδίκτυο.

τερα προσαρτήθηκε στην μονή Βατοπεδίου. Στην περιοχή της βρίσκεται σήμερα η βατοπεδινή σκήπη του αγίου Δημητρίου (διάφορη από την ομώνυμη σκήπη του Λάκκου ή Λακκοσκήτη).

179. «Μονή» Χανά· αναφέρεται μόνο η ονομασία σε πηγές του 11ου αιώνας.

180. Μονή του Χατζανά· ιδρύθηκε λίγα χρόνια πριν από την μονή Ιβήρων από Ιβήρες μοναχούς· ετιμάτο επ' ονόματι του Προδρόμου και περιλάμβανε και «εγκλείστρα». Αναφέρεται επίσης σε κείμενα του 11ου αιώνας.

181. Μονή του Χαρίτωνος· η σημερινή μονή Κουτλουμουσίου· βλέπε και μονή του Βοεβόδα. Μάλλον εσφαλμένως ή εκ παραδρομής σε έκδοσι του 1902 θεωρείται ως ονομασία της μονής Σταυρονικήτα.

182. Μονή του Χειμάρρου· έτσι αναφέρεται σε παλαιά κείμενα η σημερινή μονή Ξηροποτάμου.

183. Μονή της Χιλιάδος· αναφέρεται ως μονή που ιδρύθηκε από Ιταλούς μοναχούς στον Άθω. Ίσως να ταυτίζεται με άλλη τοποθεσία.

184. Μονή Χουρμίτσης ή Χουρμίτζης (και Χούρμιτζα)· παλαιά μοναστική περιοχή ή λαύρα στο Άγιον Όρος κατά τον 11ο αιώνα. Η ακμή της τοποθετείται μεταξύ 10ου και 12ου αιώνας. Ίσως να ταυτίζεται με κάποια άλλη ονομασία.

185. Μονή αγίας Χριστίνης· παλαιά μονή του Αγίου Όρους, που ιδρύθηκε κατά το πρώτο ήμισυ του 10ου αιώνας και βρισκόταν κοντά στον ισθμό της αθωνικής χερσονήσου. Η θέσι της βρίσκεται έξω από τα σημερινά όρια της αθωνικής πολιτείας, αλλά εκείνη την εποχή τα όρια αυτά συχνά μεταβάλλονταν. Αναφέρεται ως λειτουργούσα κατά τον 11ο αιώνα, γειτόνευε με τις μονές του Καρδιογνώστου, του Μυστάκωνος, του Αθανασίου και του Λουκά, αλλά αργότερα έπαυσε να λειτουργεί ως αυτοτελές μοναστικό ίδρυμα. Υπάρχει η άποψη ότι στην διάλυσή της συνετέλεσαν πειρατι-

κές επιδρομές, αλλά αυτό δεν αποδεικνύεται από τις έγγραφες πηγές.

186. Μονή του Χριστού· η σημερινή μονή Σίμωνος Πέτρα, επειδή το καθολικό της πανηγυρίζει τα χριστούγεννα.

187. «Μονή» Χρυσοκαμάρου· αναφέρεται σε πηγές του 11ου αιώνας χωρίς άλλα στοιχεία.

188. «Μονή» Χρωμιώσεως (Χρεμίτσινα)· αναφέρεται σε πηγές του 11ου αιώνας.

Πηγές και βιβλιογραφία κατ' επιλογήν

– Κώδιξ μονής Παντελεήμονος 282, φύλλα 271-274, Καταγραφή των όσων μονών ηρημώθησαν, σώζονται δε μόνον τα ονόματα εν τοις αρχαίοις κώδιξι και υπογραφαί των πάλαι εν αυτοίς ηγουμενευσάντων.

– Καλλινίκου Δελικανή, αρχιμανδρίτου, «Τα εν τοις κώδιξι του Πατριαρχικού Αρχιεπισκοπικού σωζόμενα επίσημα εκκλησιαστικά έγγραφα». Τόμος Α', Περιγραφικός κατάλογος... των

εγγράφων περί των εν Άθω μονών (1630-1863). Εν Κωνσταντινουπόλει, εκ του πατριαρχικού τυπογραφείου, 1902.

– Γερασίμου Συμυρνάκη, «Το Άγιον Όρος», εν Αθήναις 1903.

– Εγκυκλοπαίδεια Ελευθερουδάκη.

– Ευλογίου Κουρίλα - Λαυριώτου, καθηγητού Πανεπιστημίου, Μητροπολίτου Κορυτσάς, «Ιστορία του Ασκητισμού - Αθωνίται» (Τόμος Α?), Θεσσαλονίκη 1929.

– Χρυσοστόμου Μουσάκα, αρχιμανδρίτου· «Το Άγιον Όρος Άθω», εκδοτικός οίκος «Αστήρ», Αθήναι 1957.

– Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια.

– Νίκου Οικονομίδη, «Ιερά μονή Κωνσταντινίου, Κατάλογος του αρχείου», Βυζαντινά Σύμμεικτα 2, Αθήναι 1970.

– Ιω. Π. Μαμαλάκη, «Το Άγιον Όρος Άθως δια μέσου των αιώνων», Θεσσαλονίκη 1971.

– Νικοδήμου Νεοσκητιώτου, Ο όσιος Αθανάσιος ο Αθωνίτης, Αθήναι 1975.

– Εγκυκλοπαίδεια Γιοβάνη, Αθήναι.

– Κώστα Ρωμαίου, λαογράφου, «Ελλάς», λαογραφική και γεωγραφική εγκυκλοπαίδεια, εκδοτικός οίκος Χρ. Γιοβάνη, Αθήναι.

– Νίκου Οικονομίδη, «Ιερά μονή Δοχειαρίου, Κατάλογος του αρχείου», Βυζαντινά Σύμμεικτα 3, Αθήναι 1979.

– Νίκου Οικονομίδη, «Ιερά μονή Σταυρονικήτα, Κατάλογος του αρχείου», Βυζαντινά Σύμμεικτα 3, Αθήναι 1979.

– Ιωακείμ Αθ. Παπαγγέλου, «Η Αθωνική μονή Ζυγού».

– Κρίτωνος Χρυσοχοΐδη, «Ιερά μονή αγίου Παύλου, Κατάλογος του αρχείου», Βυζαντινά Σύμμεικτα 4, Αθήναι 1981.

– Εγκυκλοπαίδεια Πάπυρος Λαρούς Μπριτάνικα.

– Βυζαντινά Σύμμεικτα, Αθήναι, τεύχη 5 (1983), 6 (1985) και 7 (1987).

– Δωροθέου Μοναχού, «Το Άγιον Όρος», μύθισι στην ιστορία του και την ζωή του, τόμοι 2, εκδόσεις «Τέρτιος», Κατερίνη 1986.

– Παν. Κ. Χρήστου, «Το Άγιον Όρος. Αθωνική πολιτεία. Ιστορία-τέχνη-ζωή». Αθήναι 1987.

– Paul Lemerle, Actes De Kutlumus, Paris 1988.

– Πάρις Γουναρίδης, «Ο άγιος Παύλος και η μονή Ξηροποτάμου», Βυζαντινά Σύμμεικτα 8, Αθήναι 1989.

– Διονυσία Παπαχρυσάνθου, «Ο αθωνικός μοναχισμός. Αρχές και οργάνωση», Αθήναι.

– Κρίτων Χρυσοχοΐδης, «Τα οικονομικά των επισκόπων στις πρώτες δεκαετίες του 16ου αιώνας και η περίπτωση του Γενναδίου Σεργίου», Βυζαντινά Σύμμεικτα 12, Αθήναι 1998.

– Κυρίλλου Παυλικιάνωφ, «Οι Σλαύοι στην αθωνική μονή Ζωγράφου», Βυζαντινά Σύμμεικτα 12, Αθήναι 1998.

– Κυρίλλου Παυλικιάνωφ, «Οι Σλαύοι στην αθωνική μονή του αγίου Παντελεήμονος», Βυζαντινά Σύμμεικτα 13, Αθήναι 1999.

– Robert Walpole, περιηγητής Dr. Hunt (1801), The Memoirs relating European and Asiatic Turkey, edited from manuscript journals (Λονδίνο 1817), Μετάφραση Γιάννης Δ. Σαράφης.

– Γ. Σωτηρίου, Το Άγιον Όρος.

– Κ. Βλάχου, Η χερσονήσος του Αγίου Όρους.

– Cyril Pavlikianov, The Athonite Period In The Life Of Saint Romylus Of Vidin, Βυζαντινά Σύμμεικτα 15, Αθήναι 2002.

– ΚΕ.Δ.Α.Κ. (= Κέντρο Διαφύλαξης Αγιορείτικης Κληρονομιάς), Οδοιπορικό στο Άγιον Όρος.

– «Τα μοναστήρια του Αγίου Όρους», Κοζάνη, Νοέμβριος 2005.

– Παπαντωνίου Παναγιώτη και Πίτση Χαράλαμπτου, «Η αρχιτεκτονική του Αγίου Όρους· πύργοι και αρσανάδες». Πάτραι 2008.

Επίσης χρήσιμο υλικό, κυρίως φωτογραφικό, αντλήθηκε από τον διαδικτυακό τόπο <http://agioritikesmnhimes.pblogs.gr/> και διάφορες άλλες ιστοσελίδες, όπως οι εξής·

<http://www.kedak.gr/agionoros/agionoros.html>

<http://kelliakalives.pblogs.gr/>

<http://www.imma.edu.gr/macher/subjects/athos/history.html>

<http://www.acapus.com/article.php?lang=1&cat1ids=153&cat2ids=17&cat3ids=329>

<http://agionoriosieramonimegistislavras.blogspot.com/>

<http://clubs.pathfinder.gr/kellion/870566>

http://www.lectus.gr/el/agio_oros.htm

<http://hellas-orthodoxy.blogspot.com/>

http://clubs.pathfinder.gr/athos_agiooros/

<http://clubs.pathfinder.gr/kellion/>

<http://www.agiooros.net/>

<http://www.panoramio.com/>

<http://parratiritis.blogspot.com/>

<http://www.ec-patr.org/mones/>

<http://www.skiti-agiou-andrea.com/>

<http://www.saint-athos.com>

Σημειωτέον ότι τις περισσότερες φορές οι φωτογραφίες δημοσιεύονται στο διαδίκτυο ανωνύμως ή με κάποιο ψευδώνυμο.

ΤΕΛΟΣ

ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΚΑΙ ΛΥΤΡΩΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ Γ. Χ. ΖΑΦΕΙΡΑΤΟΥ

Ο Γ. Χρ. Ζαφειράτος είναι καθηγητής Βυζαντινής και Ευρωπαϊκής μουσικής με πλούσια καλλιτεχνική δραστηριότητα στην Αθήνα, την Κόρινθο, την Πάτρα, τα Γιάννενα, το Ληξούρι και αλλού. Με τους γνωστούς μουσικούς Κ. Κυδωνιάτη και Β. Αρχιτεκτονίδη, ίδρυσαν το «Παλλάδιον Ωδείο». Έχει διακριθεί ως μαέστρος σε διάφορες χορωδίες της Αθήνας και της Κεφαλονιάς και ως αθόρυβος δάσκαλος της Μουσικής. Μάλιστα πολλοί ιεροψάλτες που κοσμούν αναλόγια ιερών ναών της Αθήνας, της Πάτρας και της Δυτικής Ελλάδας γενικότερα, υπήρξαν μαθητές του. Γράφει ποιήματα και πεζά από τα νεανικά του χρόνια. Έχει τεράστιο ανέκδοτο έργο, αποτελούμενο από μουσικές συνθέσεις, πεζογραφήματα, ιστορικές μνήμες, δοκίμια και ποιήματα.

Ήδη ο Γ.Χ.Ζαφειράτος έχει τυπώσει την «ΚΡΗΝΗ» με υπότιτλο «**Κραινές αγάπης**», μια συλλογή από πεζοτράγουδα κυρίως και ποιήματα. Πρόσφατα είδε το φως της δημοσιότητας η συλλογή του «**ΞΕΧΑΣΜΕΝΑ ΦΕΓΓΑΡΙΑ**», μια ανθολογία ουσιαστικά της μακρόχρονης ποιητικής του δημιουργίας. Αποτελείται από μια σειρά με 16 ποιήματα, 90 τετράστιχα με τον τίτλο «Του καημού της Αγάπης», και δύο προσωπικές αφιερώσεις με ακροστιχίδα.

Στην ποίησή του ο Γ. Ζαφειράτος αποκαλύπτει όλη την ευαισθησία του. Και είναι γνωστό ότι για τον ευαίσθητο άνθρωπο, ο κόσμος των αισθήσεων, τα αντικείμενα της εμπειρίας του, καθώς και οι αφηρημένες σχέσεις της νόησής του, δεν αποτιμώνται απλώς ανάλογα με την πρακτική ή θεωρητική χρησιμότητά τους αλλά οργανώνονται εσωτερικά, γίνονται σύμβολα, παίρνουν μορφή που καθρεφτίζει την ευαισθησία της ψυχής του και ξεχειλίζουν από την εσωτερικότητά του. Ο κόσμος των έμψυχων και άψυχων όντων που περιβάλλει τον Γ. Ζαφειράτο όπως και κάθε ευαίσθητο άνθρωπο του προσφέρει την πρώτη ύλη όχι για μετρήσεις, παρατηρήσεις ή εκμετάλλευση, αλλά για να εκφράσει το ψυχισμό του, τη συγκίνησή του, τα ιδανικά του με τρόπο απόλυτα ελεύθερο στη σφαίρα της καλλιτεχνικής δημιουργίας πέρα από φυσικές και λογικές αναγκαιότητες ή πολιτικές και άλλες σκοπιμότητες. Αυτή ακριβώς η ελευθερία διακατέχει τόσο την «ΚΡΗΝΗ» (τυπ. ΠΑΠΟΥΛΙΑ – Αθήνα σελ. 160), όπου σε μια σειρά από πεζοτράγουδα (το ακαλλιέργητο δυστυχώς λογοτεχνικό είδος από την εποχή του Ζαχαρία Παπαντωνίου) και ποιήματα αφήνεται το «εγώ» του ποιητή αθεράπευτα αλλά γνήσια ρομαντικό, να ταξιδεύει και να περιπλανιέται σε αναζήτηση ενός συγκινησιακά φανταστικού ιδανικού που πηγάζει από την ΚΡΗΝΗ – ΖΩΗ, όσο και από τα **ΞΕΧΑΣΜΕΝΑ ΦΕΓΓΑΡΙΑ** (εκδ. Σέλεμνος, Πάτρα 2012).

Ο Γιώργος Χρ. Ζαφειράτος αποτύπωσε το ρυθμό και την αρμονία που βιώνει ως μουσικός από τα νεανικά του χρόνια στα συναισθηματικά φορτισμένα πεζοτράγουδα και ποιήματα της «ΚΡΗΝΗΣ». Γράφει: «**Ξέρω τη μεγάλη σου σαγήνη χορωδία μου! Σε ποτίζω αγάπη!... Ω χορωδία μου! μάγισσα, λατρεία μου!... Σοφή δασκάλα του φιλού της Μουσικής!... Τραγουδούσε Ιέρεια του ρυθμού και της μελωδίας! Κράτησε στα χέρια σου το πανεύλογο, το ιλαρό, το εσπερινό φως των αστεριών!**». Κι' αυτό ακριβώς το φως της μουσικής αφήνει ο χοράρχης μουσικός, και ως ποιητής, να πλημμυρίσει τους στίχους του με τόνους παράδοξους και μυστηριώδεις, ονειρικούς και εξωτικούς, νοσταλγικούς και μελαγχολικούς, κάποτε σπαρτακτικούς όπως ακριβώς απαιτεί το πάθος και η ψυχολογική έκρηξη του «εγώ» που χαρακτηρίζει τη ρομαντική δημιουργία. Ο Γ.Ζ. θέλει την Κρήνη του για να νιώσει τα μεθυστικά χρώματα των ζωγράφων της Αναγέννησης, να γευτεί τη χαρά του Ευαγγελισμού και να χαρεί τους ήχους και τις καμπάνες του εσπερινού της απολύτρωσης.

Ο ποιητής άλλοτε ταξιδεύει σε πελάγη χαράς και ωκεανούς ολόφωτους κι' άλλοτε μένει, ολομόναχος, ανακατεύοντας τις αναμνήσεις του. Μοναξιά και νοσταλγία είναι η απαρχή για τον Γ. Ζαφειράτο της ωρίμασης, της αναζήτησης, της κάθαρσης και του λυτρωμού. «**Στην άπλα του ορίζοντα. Κάθαρσε και του λυτρωμού. Στην Άχραντη Αγάπη που εξαγνίζει τα αίματα του σύμπαντος κόσμου!...**». Το διάχυτο πάθος για την ΚΡΗΝΗ τελικά είναι εκείνο που καθαίρει τον ποιητή, που τον θεραπεύει και τον εξαγνίζει από τον ανθρώπινο πόνο, από την απογοήτευση, τον εγωισμό και τον απαλλάσσει από το φόβο. «**Το τραγούδι μου αιώνιο, οι χυμοί του ωρίμασαν τη ψυχή μου! ... η φαντασία μου πλανιέται τυλιγμένη στο κάτασπρο σεντόνι του ουρανού, μέσα στη βροχή και μέσα στους αγγέλους...**».

Στα «**ΞΕΧΑΣΜΕΝΑ ΦΕΓΓΑΡΙΑ**» ο Γ. Χ. Ζαφειράτος κινείται σε δύο πόλους: Άνθρωπος και Φύση. Με γνήσιο και αυθόρμητο συναίσθημα επιχειρεί μια διείσδυση στην ανθρώπινη ψυχή τη δική του και τη δική μας· και με τις αισθήσεις του αλλά και με τα ξάγρυπνα μάτια της ψυχής του αγκαλιάζει τη Φύση. Λυπάται και χαίρεται, θαυμάζει

και απορεί, πάσχει και συμπάσχει, αισθάνεται και συναισθάνεται, σαρκάζει και καυτηριάζει, αναζητάει και ονειρεύεται, νοσταλγεί, ελπίζει, απογοητεύεται, συγκινεί. Ως γνήσιος επίγονος της Επτανησιακής Μετασολωμικής γενιάς λατρεύει τη Φύση και τη Ζωή. Και ως γνήσιος Κεφαλονίτης σαρκάζει και τον ίδιο το θάνατο:

«...Χειμώνα νύχτα θε να φύγω,
για το ταξίδι το στερνό μου,
θαρρεί το πλοίο να με πάρει,
όπως το είδα στ' όνειρό μου.

Χωρίς σημαία θα σαλπάρει
αθόρυβα δίχως παράτες.
θα με κρατούν βαριεστημένοι
τέσσαροι φίλοι μου στις πλάτες....».

Σαρκασμός του θανάτου κεφαλονίτικης υφής, πλεγμένος μέσα στ' όνειρο που όχι μόνο συγκινεί αλλά συγκλονίζει τον αναγνώστη.

«**Σ' αγαπώ όπως είσαι χλωμή παγωμένη,
με κλεισμένα τα μάτια, και τα χείλη νεκρά.
Σ' αγαπώ, κι έτσι πούσαι, βουβή πεθαμένη.**
Η ώρα του θανάτου για τον Γ. Χ. Ζαφειράτο είναι ώρα ανοιξιάτικη.

«**Τώρα τρέχεις καβάλα, στον αγέρα ψυχή μου.
Είν' Απρίλης σαν τότε, φτερωτέ Αγγελέ μου.
Βρες μια θέση, κοντά σου, στα ουράνια καλή μου,
Για να πάρεις και μένα, ακριβέ θησαυρέ μου.**»

Κι' αυτό είναι η επιτυχία της ποίησης του Γ. Ζαφειράτου, να παρασύρει στη συγκίνηση τον αναγνώστη μ' έναν απλό και ρεαλιστικό τρόπο, να τον αναγκάζει να περπατήσει μαζί του σε ανοιξιάτικα αι φθινοπωρινά τοπία, σε κάποιες απόμακρες εποχές που ακούει τη φωνή της ψυχής κι' όχι το βούισμα των μηχανών, να προσευχθεί μαζί του, να μιμνησθεί τον Πλάστη της Φύσης και ν' ακούσει τη φωνή του Ίδιου του Θεού, στο φύσημα του αγέρα, στη γαλήνη και την ομορφιά του κάμπου, στ' αρώματα των λουλουδιών, στο θυμό της θάλασσας, στα δάκρυα της χαράς και της λύπης, στον ανθρώπινο πόνο. Παντού ακόμα και στην ησυχία του απείρου, μ' έναν επιτρεπόμενο πανθεισμό, νοιώθει ο ποιητής κοντά του – και ανατριχιάζει, και νοιώθει πληρότητα γι' αυτό – την παρουσία του Θεού. Γιατί ο Θεός που φανερώνει την παρουσία Του με χίλιους δυό τρόπους - για τον Γ. Ζαφειράτο - ανάμεσα στην Φύση και στον Άνθρωπο, είναι ο άξονας που συνδέει τους δύο αυτούς πόλους: από τις απόκρυφες λαχτάρες μέχρι το φως της απεραντοσύνης, από τη μυρωδιά του λιβανιού μέχρι τις ψυχές που σιγά-σιγά φεύγουνε για τον Άδη.

«**Γιατί είσαι δίπλα μου, κοντά εδώ τριγύρω,
Μες την ψυχή μες την καρδιά και στον αγέρα,
Και με σκεπάζεις στοργικά, με τα φτερά Σου,
που απλώνεις Πατρικά στη γη Σου πέρα ως πέρα.**»

Γενικά ο Γ.Ζαφειράτος αφήνει στους στίχους το άρω-

Γράφει ο Φ. Δημητρόπουλος*

μα της ψυχής που γεύτηκε τη ζωή, που γέλασε κ' έκλαψε, που αγάπησε τον άνθρωπο και τη φύση, που εξακολουθεί να ελπίζει, να νοσταλγεί και ν' αναζητάει. Μας αποκαλύπτει με λιτότητα αλλά και γλαφυρότητα τη βιωματική ύπαρξή του, σ' ένα παραστατικό σκηνικό γεμάτο άδολη φυσιολατρία, και με καθαγιασμένη κάθε υλική διάσταση των εικόνων του. Και είναι τόσες πολλές αυτές οι εικόνες που με τη μαεστρία του Γ.Ζαφειράτου μετατρέπουν τα «**ΞΕΧΑΣΜΕΝΑ ΦΕΓΓΑΡΙΑ**» σε ζωντανά κύματα εξαγνισμού όχι μόνο για τον ποιητή αλλά και για τον αναγνώστη. Κι αν ξαφνιάζει τους εξοικειωμένους με τον μοντέρνο τρόπο ποιητικής γραφής και έκφρασης η επιμονή του ποιητή στα παραδοσιακά ποιητικά μέτρα, δεν θα εμποδίσει σε τίποτα την αισθητική και συναισθηματική απήχηση των στίχων του στον αναγνώστη, αφού μέσα τους πάλλεται το μέτρο και η μουσικότητα που είναι ενδιάθετη στην καρδιά του μουσικοδιδάσκου Γ. Ζαφειράτου.

*Ο Φώτης Δημητρόπουλος είναι φιλόλογος - συγγραφέας, επίτιμος Δ/ντής Πειραμ/κου Γυμν. – Λυκ. Παν/μίου Πατρών

Οι Νέοι της Χριστιανικής παρέας Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου Πατρών, στα γηρατειά του Κωνσταντοπουλείου

Πριν από λίγες ημέρες, επισκέφθηκαν τον νήνεμο και ευαίσθητο χώρο του Κωνσταντοπουλείου Ευηγρείου Πατρών, η Νεανική Παρέα Φοιτητών - Επιστημόνων και Νέων εργαζόμενων, του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου και γέμισαν με την φεγγοβολή της νιότης και το άρωμα της ευαισθησίας το κατασκήνωμα των ταπεινών γηρατειών.

Με την πνευματική καθοδήγηση του π. Γεωργίου Ηλιοπούλου, προσήλθαν, έκοψαν την βασιλόπιτα και προσέφεραν το Δείπνο σ' όλους τους φιλοξενούμενους υπερήλικες του Κωνσταντοπουλείου Οίκου Ευηγρίας.

Πέραν της προσφοράς των εδεσμάτων, εκείνο που ξεχώρισε σ' αυτό το όμορφο βραδινό, στο χώρο του Κωνσταντοπουλείου Οίκου Ευηγρίας, ήταν η θερμή

συναστροφή των καλοσυνάτων παιδιών της παρέας με τα απόμαχα γηρατειά και η ένθερμη ομιλία του π. Γεωργίου που πλημμύρισαν με άφατη χαρά τα σκιερά και ρυτιδωμένα πρόσωπα του "Παππού" και της "Γιαγιάς", δίνοντάς τους κουράγιο και δύναμη να αντιμετωπίσουν ειρηνικά το γέρμα της ζωής τους.

Ως ελάχιστο «αντίδωρο» οι άνθρωποι του παλαιόφωτου Ευηγρείου της πόλεώς μας, η Διοικούσα Επιτροπή, η Δ/ση και το προσωπικό, ευχαρίστησαν τον άξιο Λευίτη με το υποδειγματικό ταπεινό φρόνημα, π. Γεώργιο για την ιερή προσπάθεια συγκροτήσεως και λειτουργίας αυτής της Νεανικής Ομάδος Χριστιανικής Μαρτυρίας, στους εκλεκτούς Νέους και τις χαριτόβρυτες Νεανίδες της εν λόγω Ομάδος, να έχουν υγεία, ευτυχία και μακροήμερευση, με εκπλήρωση κάθε θεμιτού στόχου και θεαρέστου επιθυμίας τους.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

**ΙΕΡΟΣ ΕΝΟΡΙΑΚΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΩΝ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ & ΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΚΡΥΑ ΙΤΕΩΝ**

**ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΣΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Σάββατο 9 Φεβρουαρίου 2013

6:00 μ.μ. Μέγας Πανηγυρικός βωπερινός μετ' Αρτοκλασίας και θείου κηρύγματος υπό του Πανοσιολογιωτάτου Αρχιεπισκόπου π. Αρτεμίου Αργυροπούλου, Ηγουμένου της Ιεράς Μονής Αγίων Πάντων Τριταίας και Αρχιερατικού Επιτρόπου Ψαλίας.

Κυριακή 10 Φεβρουαρίου 2013

7:00 π.μ. Πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετά θείου κηρύγματος, υπό του Πανοσιολογιωτάτου Αρχιεπισκόπου π. Γερβασίου Παρακεντέ, Ιεροκήρυκος της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών.

5:30 μ.μ. Υποδοχή τεμαχίου Ιερού Λειψάνου Αγίου Χαραλάμπους φυλασσομένου εν τη Ιερά Μονή Ομπλού.

Στη συνέχεια θα τελεσθεί Μετέορτος βωπερινός, Ιερά Παράκλησις και Λιτάνευσις του Ιερού Λειψάνου και της Βικόνος του Αγίου εντός της θοράδας. Τον θείον λόγον θα κηρύξει ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιεπίσκοπος π. Νεκτάριος Κωτσάκης, Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Ομπλού και προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίου Δημητρίου Πατρών.

Όσοι επιθυμούν να προσφέρουν άρτους γιά να συμμετάσχουν στην Αρτοκλασία της Πανηγύρεως αυτής, παρακαλούνται να μας το δηλώσουν εγκαίρως, προκειμένου να φροντίσουμε για την παρασκευή τους. (τηλ. Ιερού Ναού 2610.340-902)

εκ του Ιερού Ναού

**ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ
"ΤΟ ΤΡΑΝΟ ΛΙΘΑΡΙ"
ΑΣΤΕΡΙΩΤΗΣ**

**ΑΚΡΟΤΗΡΙΟΥ 17
ΨΑΡΟΦΑΙ ΠΑΤΡΑΣ**

**ΤΗΛ.: 2610/321.511 -
ΟΙΚΙΑΣ 2610/310.317
& ΚΙΝ.: 6945/795.725**

AutoMintzas
AUTO ELECTRIC CENTER
ΕΙΣΑΓΟΓΕΣ ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΝΤΑΛΑΚΤΙΚΩΝ-ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΕΙΟ ΑΥΤ/ΩΝ
www.automintzas.gr
AutoMintzas - Auto Electric Center
Κολοκοτρώνη 1, Ν. Σοφία Πατρών, Τηλ./Φαξ: +30 2610.641.860
E-mail: info@automintzas.gr

**Παραδοσιακό Εστιατόριο
"ΚΡΗΝΗ"**

- * Μεγάλη ποικιλία σπιτικών φαγητών
- * Σπεσιαλιτέ σπιτικές πίτες
- * Νηστίσιμα
- * Τρόφιμα και σε πακέτο

**Παντοκράτορας 57
Ανοικτά μεσημέρι - βράδυ**

Τηλ.: 2610/621.147 - άνω Πόλη ΠΑΤΡΑ

«ΧΑΡΙΝ ΥΓΕΙΑΣ»

*Της Ιατρού Ασημίνας Ζανιά-Τσιμάρρα
azaniatsimara@gmail.com

ΦΥΜΑΤΙΩΣΗ "ΟΤΑΝ ΜΙΑ ΝΟΣΟΣ ...ΞΑΓΡΥΠΝΑ"

(Γ' ΜΕΡΟΣ)

Το ταξίδι της γνώσης και της ενημέρωσης για τη **Φυματίωση** ολοκληρώνεται στο σημερινό μας άρθρο. Η **διάγνωση** και ιδιαίτερος η **ταυτοποίηση** (δηλαδή, η εργαστηριακή ανίχνευση του μυκοβακτηριδίου) της νόσου δεν είναι εύκολη και δε δύναται να στηριχθεί μόνο στην αναφορά των συμπτωμάτων. Η **κλινική εικόνα** βοηθά τον ιατρό να οδηγηθεί σε πιθανές διαγνώσεις, από τις οποίες οφείλει να τεκμηριώσει την επικρατέστερη για τον εκάστοτε ασθενή.

Μια **ακτινογραφία θώρακος** και πολλαπλές **καλλιέργειες πτυέλων** για την ανεύρεση βακίλων είναι οι συνήθεις εξετάσεις που ζητώνται αρχικώς. Εν συνεχεία και αναλόγως την κλινική εικόνα και πορεία του ασθενούς ο ιατρός δύναται να ζητήσει τις ακόλουθες εξετάσεις: **1. Βρογχοσκόπηση**, ώστε να ληφθεί υλικό για καλλιέργεια εκ του εσωτερικού του τραχειο-βρογχικού δένδρου (πνευμόνων). Στο σημείο αυτό πρέπει να τονισθεί ότι **το αποτέλεσμα της καλλιέργειας** δίδεται συνήθως μετά από 4-6 εβδομάδες. Προς τούτο ο ιατρός ξεκινά την αντιφυματική θεραπεία ενωρίτερα με βασικό κριτήριο την κλινική εικόνα (βήχας, κακουχία, πυρετική κίνηση, απώλεια βάρους) που δε παρουσιάζει βελτίωση με λοιπές αγωγές. **2. Αξονική τομογραφία θώρακος**, ώστε να εκτιμηθεί με σαφέστερο ακτινολογικό τρόπο το μέγεθος της προσβολής των πνευμόνων. **3. Η μέτρηση της Ιντερφερόνης-γ** (ουσία που είναι αυξημένη στη φυματίωση) χρησιμοποιείται κυρίως σε περιπτώσεις διάγνωσης λανθάνουσας φυματίωσης, στην οποία δεν υπάρχει σαφής κλινική εικόνα. **Στις αναπτυσσόμενες χώρες** (Αιθιοπία, Ινδία) είναι αδύνατος για οικονομικούς λόγους αυτός ο έλεγχος γι' αυτό και η θεραπεία ξεκινά, σχεδόν πάντα, βάσει της κλινικής εικόνας.

Στη σχολική ηλικία γίνεται στα παιδιά η **δερμοαντίδραση Mantoux** (Μαντού). Το τεστ Mantoux (πρώτη χρήση το 1908) είναι μία διαγνωστική εξέταση για τη Φυματίωση, μέσω της οποίας βλέπουμε αν το άτομο έχει έρθει σε επαφή με το μυκοβακτηρίδιο. Συγκεκριμένα, **εγχέεται ενδοδερμικά** στο αντιβράχιο μικρή ποσότητα μιας ειδικής ουσίας (φυματίνης). Η **Mantoux είναι θετική** (υπάρχει επαφή με το μυκοβακτηρίδιο) αν σχηματιστεί ερυθρότητα (συγκεκριμένης διαμέτρου) στην περιοχή της έγχυσης. Η **Mantoux είναι αρνητική** όταν δεν υπάρξει ερυθρότητα στο αντιβράχιο. Παλαιότερα η έγχυση της φυματίνης σε συνδυασμό με τον αντιφυματικό εμβολιασμό γινόταν με διαφορετικό τρόπο, γι' αυτό και πολλοί άνθρωποι μεγαλύτερης ηλικίας φέρουν αποτύπωμα (σημάδι) συνήθως στον ώμο (περιοχή που γινόταν η εξέταση).

Η **θεραπεία** της φυματίωσης περιλαμβάνει χορήγηση συγκεκριμένων **αντιβιοτικών φαρμάκων-αντιφυματικών** (π.χ. ισονιαζίδη, ριφαμπικίνη κ.α). Η **αποτελεσματική θεραπεία** της φυματίωσης απαιτεί χρήση των συγκεκριμένων φαρμάκων **για μακρό χρονικό διάστημα** (κατά μέσο όρο 6-9 μήνες), συχνή παρακολούθηση του ασθενούς από τον θεράποντα ιατρό, αυστηρή τήρηση της καθημερινής δοσολογίας των φαρμάκων κ.α. Τα τελευταία χρόνια αποτελεί σημαντικό πρόβλημα η αύξηση των ποσοστών της **πολυανθεκτικής φυματίωσης**. Στην περίπτωση αυτή δεν είναι εφικτή η θεραπεία με τα **συνήθη φάρμακα**, τα οποία αδυνατούν να αντιμετωπίσουν τους βακίλους της Φυματίωσης (ανθεκτικότητα των μικροβίων). Προς τούτο η θεραπεία γίνεται πολυδάπανη (απαιτούνται πιο ακριβά φάρμακα) και λιγότερο αποτελεσματική.

Το 1993 η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (Π.Ο.Υ) χαρακτήρισε τη φυματίωση ως «**κατάσταση ανάγκης για τη δημόσια υγεία**». Ο **αντιφυματικός εμβολιασμός** (εμβόλιο BCG) αποτελεί τον κύριο τρόπο **πρόληψης** της νόσου. Είναι ιδιαίτερα αποτελεσματικός κατά της κεχροειδούς φυματίωσης (γενικευμένη νόσος) στην παιδική ηλικία, ενώ παρέχει μικρότερη προστασία στην μετάδοση της πνευμονικής φυματίωσης. Περισσότερο από **το 90% των παιδιών** εμβολιάζονται παγκοσμίως. Το 2006 ανεπτύχθη ένα παγκόσμιο σχέδιο για την εξάλειψη της φυματίωσης, του οποίου στόχος είναι να σωθούν **14 εκατομμύρια** συνάνθρωποι μας έως το 2015. Η **Φυματίωση μας αφορά όλους**. Πριν δυο εβδομάδες αναφέραμε ότι η Φυματίωση και η Λέπρα είναι νόσοι που προκαλούνται από την ίδια οικογένεια μικροβίων. Ο **Μέγας Βασίλειος** ήταν εκείνος που φρόντισε, ενίσχυσε, στήριξε **ασθενείς-λεπρούς** της εποχής του. Η αγάπη του Βασιλείου νίκησε το φόβο και την αποστρέφηση των κατοίκων για τη λέπρα και λειτούργησε ως φωτεινό παράδειγμα. Ας μην αφήσουμε την άγνοια και τη μη συμμετοχή να είναι μεγαλύτερος κίνδυνος από την ίδια τη νόσο, τη Φυματίωση.

* Η κα Ασημίνα Ζανιά-Τσιμάρρα είναι πνευμονολόγος-φυματιολόγος. Σπούδασε στην Ιατρική του Πανεπιστημίου Πατρών και πραγματοποίησε την εξειδίκευσή της στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ρίου. Πλέον προσφέρει τις ιατρικές της υπηρεσίες σε **ιδιωτικό επίπεδο**.

Ο Εκκλησιολόγος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΝΕΟΥ ΕΡΙΝΕΟΥ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΠΑΝΗΓΥΡΕΩΣ

Το πρόγραμμα τής πανηγύρεως τού ναού μας έχει ως εξής:

ΣΑΒΒΑΤΟ 9/2/2013, Ώρα 6 μ.μ. Μέγας πανηγυρικός εσπερινός μετ' αρτοκλασίας κατά τον οποίον θα χοροστατήσει και θα ομιλήσει ο Σεβ. Μητροπολίτης μας **κ. κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ**.

ΚΥΡΙΑΚΗ 10/2/2013, Ώρα 7 π.μ. Όρθρος και εν συνεχεία πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετά θείου κηρύγματος υπό τού Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου **π. Χριστοφόρου Μυτιλήνη**, ιεροκήρυκος τής Μητροπόλεώς μας.

ΚΥΡΙΑΚΗ 10/2/2013, Ώρα 16:30 μ.μ.: Μεθέορτος εσπερινός, Ιερά Παράκλησις καί Χαιρετισμοί πρὸς τόν Ἅγιον Χαράλαμπον.

Κατά τις ως άνω ιερές ακολουθίες θα ψάλλει ο Δεξιός ιεροψάλτης τού Ιερού Ναού Αγίου Λεοντίου Αιγίου **κ. Παναγιώτης Κατσιβάλης** καθώς και οι ιεροψάλτες τού ναού μας.

Εκ τού Εκκλησιαστικού Συμβουλίου.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
Τσουκαλεΐκων

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

ΣΑΒΒΑΤΟ 9/2/2013, Ώρα 6 μ.μ. Μέγας πανηγυρικός εσπερινός μετ' αρτοκλασίας κατά τον οποίον θα ομιλήσει ο Πρωτοπρεσβύτερος **π. Παναγιώτης Ρόδης**.

ΚΥΡΙΑΚΗ 10/2/2013, Ώρα 7 π.μ. Όρθρος καί εν συνεχεία πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετά θείου κηρύγματος υπό τού Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου **π. Πολυκάρπου Τσιμιστού**.

ΚΥΡΙΑΚΗ 10/2/2013, Ώρα 5:30 μ.μ.: Μεθέορτος εσπερινός, Ιερά Παράκλησις πρὸς τόν Ἅγιον Χαράλαμπον. Τον Θείο λόγο θα κηρύξει Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης **π. Γερβάσιος Χριστοδουλόπουλος**.

Νέα από την Ιερά Μητρόπολη
Καλαβρύτων & Αιγιαλείας

Την Κυριακή 3/2/2013 ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης Καλαβρύτων & Αιγιαλείας κ. Αμβρόσιος ετέλεσε τήν Θεία Λειτουργία στο κατάμεστο από πιστούς Καθολικό της **Ιεράς Κοινοβιακής Μονής Κοιμήσεως της Θεοτόκου του Μεγάλου Σπηλαίου**, καί στη συνέχεια, συμπαραστατούμενος υπό του

Πανοσιολογιωτάτου Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής **π. Ιερωνύμου Κάρμα** και πλειάδας Ιερέων εκ της Ιεράς Μητροπόλεως, το τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνο του αιδίου Μοναχού **Διονυσίου**, ο οποίος επί εβδομήκοντα συναπτά έτη υπηρέτησε την Παναγία την ΜεγαλοΣπηλαιώτισσα.

Παράλληλα ο Σεβασμιώτατος, επιβραβεύοντας την συνεχή μέριμνα του Καθηγουμένου και των Πατέρων για την ανακαίνιση της ιστορικής Ιεράς Μονής εγκαινίασε την νέα ξυλόγλυπτη θύρα της που εφιλοτέχνησαν οι **Αδελφοί Ανδραβιδιώτη**.

Κοπή Βασιλόπιτας των Ιεροψαλτών της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών

Ο Σύλλογος Ιεροψαλτών Πατρών και Περιχώρων «**Αγ. Ιωάννης ο Δαμασκηνός**» πραγματοποίησε την καθιερωμένη κοπή της πρωτοχρονιάτικης βασιλόπιτας στο εσπαστήριο «**Βελούχι**» στην περιοχή **Achaia Clauss** την περασμένη Κυριακή το μεσημέρι.

Τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πατρών κ.κ. Χρυσόστομο εκπροσώπησε ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης **π. Τιμόθεος Παπασταύρου**, ο οποίος ευλόγησε την πίττα - και με πολύ αγάπη, αφού έχει υπηρετήσει ως ιεροψάλτης σε ιερό αναλόγιο - ευχήθηκε ότι καλύτερο για την νέα χρονιά σε όλους τους παρευρισκόμενους. Στην συνέχεια ευλόγησε και τη συνεστιάση.

Στην εκδήλωση αυτή συμμετείχαν περί τους εβδομήντα Ιεροψάλτες μαζί με φίλους και συγγενείς, και έτσι δόθηκε σε όλους μας η ευκαιρία της επικοινωνίας και

της ανταλλαγής σκέψεων και ευχών.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου **κ. Δημήτριος Σακαλής** έκανε έναν σύντομο χαιρετισμό, ευχαριστώντας και ευχόμενος καλή ψαλτική χρονιά με υγεία σε όλους τους συναδέλφους.

Ως Διοικητικό Συμβούλιο οφείλουμε να ευχαριστήσουμε τους συναδέλφους Ιεροψάλτες οι οποίοι και με αυτή την παρουσία τους επιβεβαιώνουν την στήριξη

και το ενδιαφέρον τους για το έργο του Συλλόγου, ο οποίος εργάζεται για το καλό του ιεροψαλτικού κόσμου της Ι.Μ. Πατρών και της Πατρώας Εκκλησιαστικής Βυζαντινής Μουσικής μας.

* Παρατηρούμε τα τελευταία έτη μία συσπείρωση των μελών του Συλλόγου Ιεροψαλτών της Ι. Μ. Πα-

τρών. Η αδράνεια και οι μικρότητες ανήκουν πλέον στο παρελθόν. Με ικανοποίηση παρατηρούμε να συμμετέχουν στις εκδηλώσεις του Συλλόγου, Πρωτοψάλτες των μεγάλων λεγομένων Ιερών Ναών.

Ο έπαινος ανήκει σίγουρα στον Σεβασμιώτατο που δεν επιτρέπει συμπεριφορές του παρελθόντος, αλλά και στα νέα Δ.Σ. που καλλιεργούν ένα ενωτικό κλίμα, έχοντας παράλληλα απομονώσει κάθε διαλυτικό στοιχείο.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΣΤΙΑ
ΠΑΤΡΩΝ

(Μιαούλη 57)

ΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΘΕΜΑ:

«ΓΚΡΕΜΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΕΙΔΩΛΑ!!!»

ΟΜΙΛΗΤΗΣ:

Ο κ. Ηλίας Σκόνδρας

Φιλόλογος

Κυριακή 10 Φεβρουαρίου '13
Ώρα 6.00 μ.μ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ
ΣΥΛΟΓΑΥΠΤΑ
ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ

ΠΕΡΙΚΛΗΣ
Γ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ

□ □ ΤΕΜΠΛΑ □ □ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΑ
 □ □ ΘΡΟΝΟΙ □ □ ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ
 □ □ ΑΜΒΩΝΕΣ □ □ ΚΑΡΕΚΛΕΣ
 □ □ ΠΑΓΚΑΡΙΑ □ □ ΣΤΑΣΙΔΙΑ

Αλεξ. Υψηλάντου 106
& Αγ. Νικολάου - Πάτρα
Τηλ.: 2610 278.829
- Κιν.: 6944 766.005

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
(από το 1928)

ΤΖΕΛΑΤΗ

ΕΙΔΗ ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ - ΔΩΡΑ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΖΕΛΑΤΗΣ

Έκθεση Αγιογραφίας,
γκραβούρες αυθεντικές

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 29Α - ΠΑΤΡΑ
ΤΗΛ.: 2610/272.692, ΟΙΚΙΑΣ: 2610/329.930

